HALKIN KURTULUŞU

6 HAZİRAN 1977
250 KURUŞ

59

İŞÇİLERİN KÖYLÜLERİN BAĞIMSIZ ve DEMOKRATİK TÜRKİYESİ İÇİN İLERİ!

Tertip ve saldırılar halkı yıldıramaz

"Erken Seçim" dönemi, işbirlikçi hakim sınıfların emekçi halk yığınları karşısında içine düştükleri zavallı durumu açık bir şekilde gözler önüne sermiştir.

İşbirlikçi hakim sınıfların halkı kandırmak ve yıldırmak için giriştikleri bütün tertipler ve saldırılar bir bir iflas etmiş bulunmaktadır. Üstelik işbirlikçi hakim sınıflar bu saldırıların sorumluları olarak -hem de suçüstü- yakalandılar.

1 Mayıs Katliamı, Sirkeci ve Yeşilköy katliamları, seçim döneminde işlenen cinayetler, savcıları tehditler, düzülen yalanlar, ve sahte belgelere dayandırılan iftiraların arkasından hep faşist diktatörlük, faşistler ve sosyal faşistler çıkmıştır.

Kitleleri geriletmeyi amaçlayan tertiplerin hepsi iflas etmiştir. Bu tertipler aynı zamanda, işbirlikçi hakim sınıfların sınıf mücadelesinde ne kadar aciz ve "gülünç" bir hale geldiklerini de ortaya koymaktadır.

TRT, Tercüman Gazetesi, Son Havadis, Millet, Günaydın, Hürriyet gibi yayın organlarıyla kitleleri paniğe sürüklemek isteyen Amerikancı işbirlikçiler sonunda kendileri paniğe kapıldılar.

İşbirlikçi hakim sınıfların yalanları iflas etti. Suçluların ve katillerin kendi faşist çeteleri, "Kontr Gerilla"ları, "Güvenlik" kuvvetleri olduğu meydana çıktı.

Suçüstü yakalananlar, sadece faşistler olmadı. Faşistler kadar gülünç ve onlar kadar halk düşmanı olan sosyal faşistler de yalanlarıyla birlikte iflas ettiler. "Makinalı tüfeklerle" halka saldıranların "maocu bozkurt" olduğunu iddia ederek faşist biraderlerini gizleyen sosyal faşistlerin bu yalanlarına, şimdi onların en bağnaz köleleri bile inanmamaktadır.

Sosyal faşistlerin yarattıkları karşı devrimci fırtınada pusulalarını şaşıran "demokrat"ların "Maocular...çılgınlar..saldırıyorlar..." çığlıklarıyla karşı devrime hizmet, ettiklerini artık herhalde anlamış bulunmaktadırlar.

Sonuç olarak, hakim sınıfların bütün tertip ve saldırıları kitleleri yıldırmaya, onları mücadeleden kaçırmaya yetmemiştir.

Şimdi, halkla hakim sınıflar arasındaki mücadele yeni bir döneme girmektedir.

Bu dönem, geçmişe kıyasla daha da karmaşık, daha da çetin olacaktır.

Fakat, faşist ve sosyal faşistlerin bütün saldırı ve tertiplerini bozguna uğratarak, önümüzdeki dönemi kitleler kendi mücadeleci ve azimli nitelikleriyle damgalayacaklardır.

İşçi sınıfı ve tüm emekçiler, devrim yolunda, kendilerinin kesin kurtuluşunu sağlama yolunda, destanlar yazarak yürümeye devam edecektir.

40 BİN İŞÇİ GREVDE

Faşist diktatörlüğün saldırılarına karşı koyalım!

GENEL GREV İÇİN İLERİ!

Geçtiğimiz hafta dikkatler seçim ve seçimle ilgili olay ve gelişmeler üzerine yoğunlaştı.

Halbuki 30 Mayıs'ta 33 işyerinde 40 bin işçinin greve gitmesiyle birlikte emekçi halkla hakim sınıflar arasındaki çatışmada yeni bir cephe açıldı.

İşçi sınıfı, hakim sınıfların başlattığı ekonomik siyasi ve ideolojik çok yönlü saldırıya karşı direnişe geçmektedir.

İşçi sınıfı ve işbirlikçi hakim sınıflar arasındaki mücadele, ekonomik kriz derinleştiği ölçüde şiddetlenmektedir.

Bu mücadele, bugün MESS e karşı direnişle başlamaktadır. Bu günkü kabarışın köklerini, geçen ağustos-eylül aylarında aramak gerekir.

O sıralarda, MESS, şimdi uyguladığı siyaseti tespit etti ve kamuoyuna açıkladı.

MESS, ücretlerin artmasının önüne geçmek için herşeyi yapmaya kararlı olduğunu ilan ediyor, işçi sınıfının kazanmış olduğu bütün hakları gaspetme niyetini ortaya koyuyordu.

MESS'in amacı toplu sözleşme hakkını yoketmek, ücretleri düşürmek, işçinin işgücünü satma alanında kazandığı bütün mevzileri düşürmek, pazarlık etme imkanlarını yoketmekti. "Grup sözleşmesi" tasarısı işçi sınıfına açık bir savaş ilanıydı.

Temmuz, Ağustos ayı işbirlikçi tekelci burjuvazinin planlarını ve hazırlıklarını tamamlamayla geçmişti, işverenler Temmuz ayında grev ve lokavt fonlarını arttırdılar. Grev yasağının kapsamının geniş letilmesi cabaları Ağustos ayında sürmekteydi. 26 Ağustos'ta aralarındaki dayanışmayı arttırmanın yollarını arayan bir toplantı yaptılar.

Yine o sıralarda işve-

De.Sa.7.sü.1'de

GERÇEKLERİ GİZLEMEYE KİMSENİN GÜCÜ YETMİYOR

Faşist diktatörlüğün kanlı tertibi sonucunda 34 kişinin ölümüyle biten 1 Mayıs'ın üzerinden bir ay kadar geçti. Bu zaman zarfında proleter devrimciler gerçekleri, halk üzerinde oynanan kanlı bir oyunu ortaya koydular, faşistler ve sosyal-faşistler ise tertibi örtbas etmek, devrimcileri karalamak için türlü yollara başvurdular.

Fakat 1 Mayıs'tan sonra geçen her gün gerçeklerin ortaya çıkarılmasına, halka aktarılmasını getirdi. Tertip apaçık ortadaydı. Sular idaresinin üstündeki çelik yelekli polisler, alandan geçip halka ateş eden renault araba, panik yaratan panzerler, vs. katliamın profesyonel ellerce hazırlanmış bir tertip olduğunu açıkça göstermekteydi. Devrimciler, yurtseverler, demokratlar olayın aydınlanması için çalıştılar ve bu çalışmaların sonucunda, hâlâ tertiple ilgili olarak proleter devrimcileri karalayan faşistler ve sosyal-faşistler geri lemek zorunda kaldılar "Maocular saldırdı" sahte demagojisi kitlelerin gözünü bağlamaya yetmedi.

Faşist diktatörlüğün geri adım atmasının en çarpıcı örneği geçtiğimiz günlerde açılan "1 Mayıs davası" dır. Savcının iddianamesi gerçeklerin kimse tarafından inkar edilemeyecek kadar açık seçik ortada olduğunu, herkesin gerçekleri kabullenmek ve belli ölçülerde açıklamak zorunda kaldığını göstermektedir. Bu, halkın kanlı tertibe karşı gösterdiği tepkinin ve tertipçileri açığa çıkarmak doğrultusundaki çabalarının sonucudur. Savcı iddianamesinde kısaca şunları ifade etmektedir:

"Tanık ifadelerine göre önce Abdülhakhamit caddesi üzerinden bir el arkasından iki el peşpeşe silah atılmıştır... Tesadüfi olmayan bu atışları İntercontinental otelinin muhtelif kat ve bölümlerinden, bu otelin yanındaki inşaat ve çiçekçi dükkanı içinden, sular idaresine ait duvarlardan, Otağ restoranın bulunduğu ve duvarında Ozalit yazılı binanın çatısından, Abdülhakhamit caddesi içinden, PTT binasının üstünden Pamuk Eczanesi üstünden veya civarından aynı anda başlayan seri atışlar izlemiştir."

De.Sa.7.sü.3'de

HALKIN KURTULUŞU

seçimden sonra

Gazetemiz baskıya girerken sandıktan çıkanların kaderi henüz belirlenmemişti. Ama seçimlerin sonucu ne olursa olsun bugüne kadar yaşadığımız olaylar özellikle de son bir kaç aylık dönem sınıf mücadelesinin daha da keskinleşerek süreceğini gösteriyor.

Halk yığınlarına her alanda önderlik edebilecek birleşik, güçlü bir devrimci proletarya hareketinin yokluğu faşist ve sosyal faşist baskı ve teröre karşı halkın devrim yolunda seferberliğini önlemiştir. MC iktidarının iki yılı aşan faşist terörü güçlü bir proleter devrimci hareketin olmadığı şartlarda halk kitlelerini reformculuğa ve parlamenterizme doğru itmiştir. CHP reformizminin faşizme karşı yaydığı hayallerde parlamenterizmi güçlendiren bir etki yapmıştır. Revizyonistlerin uzun süredir CHP'nin eteği altında güç toplama taktiği parlamentarizmi kuvvetlendiren diğer bir etken olmuştur. Bütün bu şartların biraraya gelmesi, 6 Haziran'ın artık her türlü derdin hallolacağı bir tarih olarak geniş halk kitlelerinin gözünde yer etmesi sonucunu doğurmuştur.

Özellikle CHP ve onun lideri Ecevit'in seçim propagandaları döneminde izlediği siyaset 6 Haziran'dan sonra halkın ve ülkenin bütün sorunlarının çözüleceği hayalini daha da güçlendirmiştir. Ama halk kitleleri açısından rehavete düşmeye hiç yer yoktur. Türkiye halkı önümüzdeki günlerde bu tür hayallerin hiç bir geçerliliği olamayacağı kadar yakıcı gerçeklerle karşı karşıyadır. Faşist diktatörlüğün bir uzvuyla yaşadığı şartlarda özellikle Ecevit'in şahsında ifadesini bulan, 6 Haziran'da faşizmin yenilgiye uğrayacağı yolundaki görüşler, bütünüyle yanlış ve aynı ölçüde de tehlikelidir.

Bugün emperyalist ve revizyonist dünya son otuz - otuzbeş yılın en büyük ekonomik buhranıyla karşı karşıyadır. Bu buhran gerek emperyalist ve sosyal emperyalist ülkelerin, gerekse bunlara bağımlı sömürge ve yarı sömürgelerin ekonomik ve siyasi durumlarını altüst etmekte,

De.sa.7.sü.8'de

DEVRİMCİ BİR İŞÇİ AÇIKLIYOR:

"Sular idaresi üzerindeki otomatik silahlı kişileri gördüm"

1 Mayıs günü Beşiktaş'ta Tüm-Maden İş Sendikası flaması arkasında yürüyüşe katıldım. Yürüyüş çok geç başlatıldığından, alana yetişebilmek amacıyla, Barbaros Bulvarı Mecidiyeköy-Harbiye- Elmadağ yoluyla Taksim alanına ulaştık. Bizden önce gelenler alanı doldurmuşlardı. Ben önlerde yer alıyordum Taksim PTT'si önündeki trafik ışıklarını biraz geçmiştik ki, beş dakika kadar durakladık. Çeşitli sloganlar attık, bu sırada saygı duruşunda bulunuldu. Saygı duruşu üzerinden çok kısa bir süre geçmişti ki, önce 3-4 el tabanca sesi duyduk. Hemen sonra ise, makineli tüfek sesleri alanı kapladı. Alandaki kitlenin bizim görebildiğimiz bölümdeki kısmı İntercontinental Oteli yönüne doğru kaçmaya başladı.

Ben de Elmadağ yönüne doğru koştum. Üzerimize panzerin gelmesi, ve jandarmanın harekete geçmesi nedeniyle, bir süre sonra Altıntepe İETT idaresine açılan sokaklara girdim. Ara sokaklardan geçerek tekrar alanın kenarına geldim. Bu sırada panzer iki adet bomba attı. Bu sırada sular idaresi üzerinde elinde otomatik silahlı, çelik yelekli bir şahsı, bacaya benzeyen şekle sahip bir çıkıntının yanında gördüm. Ancak bu şahsın ateş ettiğini tespit edemedim. Bu sırada meydandaki kargaşa devam etmekteydi.

Bu olaydan sonra, meydandan ayrılarak, belediye yüznumaralarının yer aldığı, sular idaresi arkasındaki sokağa saptım. Bu sokağın Tarlabaşı yönünden girdim ve İstiklal Caddesine doğru ilerledim Taksim Kebapçısı'nın karşısında bir süre durakladım. Taksim kebapçısı önünde 8 kişi sıralanmıştı ve etrafı gözlemekteydiler. Bu kişiler, kebapçının kapısını kontrol etmekteydiler. Hemen sonra kebapçının merdivenlerinden iki kişi aşağıya indi. Bu kişilerin elinde otomatik tüfekler vardı ve birisinde çelik yelek, diğerinde takım elbise ve kravat vardı. Çelik yelekli ve daha kısa boylu olanı parçalarını çoraplarının içine sokmuştu. Bunlar iner inmez her hangi bir konuşma olmadan aşağıdaki 8 kişi ellerini havaya kaldırarak İstiklal Caddesi'nin köşesinde bulunan pazerlere doğru ilerlediler. Zaten panzerlerle aralarında çok az bir mesafe vardı. Silahlı kişiler diğerlerini tehdit etme durumunda değildi. Silahların dipçiklerini, koltuk altlarına sıkıştırmışlar, namluları ise yere doğru eğmişlerdi. Üstelik başları öne eğik olarak yürüyorlardı.

Elleri havaya kalkmış olarak ilerleyenlerden sarışın, mavi kot pantolonlu bıyıklı, orta boylu, bulijin tipi montgomerli olanı, silahlı kişilerin hemen önünde yürürken geride kaldı; silahlı kişiler bu durumla hiç ilgilenmediler. Arkada kalan bu kişiyi görsem tanıyabilirim.

Elleri havaya kalkmış olarak yürüyenler, hiç konuşmadan panzerin yanına geldiler. Silahlı kişiler

De.Sa.7.sü.2'de

"1 Mayıs katliamına şal örten" kim?

1 Mayıs katliamının hemen ardından bütün karşı-devrimciler olaylardaki sorumluluklarını örtbas edebilmek, gerçekleri gizliyebilmek için büyük çaba sarfettiler. Faşistler ve revizyonistler tertibin altındakileri su yüzüne çıkarmamak için her yolu denediler. Ama katliamın birçok yönünün ortaya çıkarılması için çok uzun bir süre gerekmedi. Birkaç gün içinde faşistlerin ve revizyonistlerin sorumluluğu açık bir biçimde gözüktü. Şimdi bütün suçlular 1 Mayıs olayındaki gerçekleri bulandırmayı, en azından suskunluğu tercih etmektedirler. Çünkü artık şapka düşmüş kel görünmüştür.

1 Mayıs katliamının suçlularının gizlenmesi uğraşında faşistler ve revizyonistler yalnız değildirler. Başta, Halkın Sesi oportünistleri tertibin suçlularının sorumluluklarını örtmek, en masum deyimle suçu hafifletmek için ellerinden geleni yaptılar ve halen bu görevlerini sürdürmektedirler. Halkın Sesi oportünistleri 1 Mayıs katliamının hemen ardından devrimcileri alçakça "provakatörlükle" suçladı, faşistlerin "iki solcu gurubun çatışması" yalanına haklılık kazandırmak için her çabayı gösterdiler. Karşı devrimcilerin "kahrolsun Mao'culuk" diye haykıran korosuna "kahrolsun üçlü blok" şiarıyla katılan oportünistler kendilerinin ne kadar masum ve zararsız ol-

De.Sa.7.sü.3'de

Tunceli Bağımsız Milletvekili adayı proleter devrimci Ahmet Demirdöven tutuklandı

Tunceli bağımsız milletvekili adayı 19 Mayıs günü sudan gerekçelerle tutuklandı. Devrimci Milletvekili adayının seçim çalışmalarını engellemek için gerçekleştirilen tutuklamayla yetinmeyen faşistler bağımsız aday Ahmet Demirdöven'e Çemişgezek ilçesinde işkence de yaptılar. Halkın giderek güçlenen desteğinden korkan hakim sınıflar proleter devrimci adayın seçim çalışmalarını onu tutuklayarak önleyebileceklerini düşündüler. Bağımsız aday Ahmet Demirdöven'in tutuklanması CHP lilerden TİP'lilere ve Halkın Sesi oportunistlerine kadar uzanan bir siyasi yelpazeyi de memnun etti. Çünkü halkın proleter devrimci adaya gösterdiği destek CHP'yi ve onu destekleyen Halkın Sesi oportunistlerini ziyadesiyle korkutmuştur.

Bu korkuyu açıklamak için seçim dönemindeki gelişmelere göz atmak yararlı olacaktır.

Önseçimde 13 aday CHP listesinden müracaat etti. Oyunlar oynamaya başladı. Her aday para dağıtarak insan tüccarlığına başladı. Aşiretçilik hortlatılarak aşiret çelişkileri derinleştirildi.

Geriye kalan 11 Aday adayından en fazla para dağıtan 2 si CHP Listesinde yer aldı.

Liste 1 cisi Ali Haydar Veziroğlu müteahhitlik yapmakta olup Tuncelililer-tarafından tanınmamaktadır. Seçimlerde birden bire ortaya çıkmış para dağıtarak 356 oyla liste birincisi olmuştur. Bu şahıs İzmir'de 25 Milyonluk Tariş depolarının inşaatını yapmakta olup buradan vurduğu vurgunlarla iş yapmaktadır. Karısının AP İzmir Kadın kollarında

De.sa.7.sü.6'da

ANGOLA'DA DARBE GİRİŞİMİ

Angola Portekiz sömürgeciliğine karşı mücadelede zafer kazanmasına rağmen, bugün Sovyet Sosyal- emperyalizmine bağımlı bir ülke durumuna gelmiştir.

Ülkede halen 13.000 kübalı asker bulunmaktadır.

Portekiz sömürgeciliğine karşı mücadeleden bu yana anti-emperyalist mücadele sona ermemiş, sadece yeni bir safhaya girmiştir. Angola içindeki emperyalizmin işbirlikçileri tasfiye edilememiş, Sovyet sosyal-emperyalizminin desteğindeki Kübalı askerler Angola'da tam bir işgal ordusu görevi yapmıştır.

27 Mayıs'ta gerçekleşen başarısız darbe girişimi, bu mücadelenin boyutlarını göstermesi açısından son derece

De.sa.7.sü.5'de

Halkın Kurtuluşu Portekiz Komünist Partisi (R) ile konuştu

Bir Avrupa ülkesi olduğu halde, Portekiz'de burjuva demokratik devrimi gerçekleşmemişti

Soru- 25 Nisan 1974'te olanları daha iyi anlayabilmek için, Portekiz'in sosyal ve ekonomik yapısı, sınıf mücadelesinin tarihi hakkında bilgi verir misiniz?

Cevap- Bu yüzyılın başlarında Portekiz'de monarşik bir idare vardı. Bir Avrupa ülkesi olduğu halde, Portekiz'de burjuva devrimi gerçekleşmemişti. Kendisi sömürgeci bir ülke olmasına rağmen, aynı zamanda İngiltere'nin hegemonyası altında idi.

1910'da Portekiz'de ilk burjuva demokratik devrim girişimi oldu. Monarşi yıkılarak yerine cumhuriyet kuruldu, fakat cumhuriyet, toprak ağaları ve kilisenin ekonomik gücüne son veremedi ve giderek güçsüzleşti.

1926'daki darbe ile 1974'e kadar ülkeyi idare eden Salazar Faşist rejimi kuruldu. Faşizmin Avrupa'da güçlendiği 1926-1936 yılları arasında Portekiz'deki faşist rejim de, devleti yeniden örgütleyerek güçlü bir faşist yapı kazandırdı. Gizli polis P.İ.D.E.nin kuruluşu, işçi sendikalarının Almanya'dakine benzer bir şekilde korporatifleşmesi hep bu döneme rastlar.

İşçi sınıfı hareketinin Portekizde ortaya çıkışı bu yüzyılın başlarına kadar uzanır. 1. Enternasyonalin üyesi bazı sosyalistler de vardı. Fakat 1910'daki burjuva demokratik devrimi girişimine sosyalistlerin öncülük edecek gücü yoktu.

Komünist Partisi 1921'de kuruldu. 1934'e kadar ortaya çıkan bir çok işçi hareketini yönlendirdi. 1934de Marinlo Grandi'deki büyük grevi de PKP örgütlemişti, fakat bu grev başarısızlıkla sonuçlandı, ve yüzlerce işçi öldürüldü. 1934'den sonra da faşist baskılar daha da yoğunlaştı.

Soru- Biliyoruz ki, sömürgecilik Portekiz'deki bütün gelişmelere damgasını vuran bir olay. Sömürgeciliğin başlangıcı ve gelişimini kısmen açıklarsanız, bugün olanları daha iyi kavrayabiliriz.

Cevap- Sömürgecilik, Portekiz'de 16. yüzyıla kadar uzanan bir olgudur. Bu yüzyıllarda ticaretle uğraşan Portekiz tacirlerinin, gemilerini yükletip boşaltacağı, gereğinde tamir edeceği limanlara ihtiyacı vardı. Portekiz'in sömürgeleri böyle ortaya çıktı.

16.17.18. yüzyıllarda Hindistan'dan ipek, baharat gibi maddeler Avrupa'ya daha çok Portekiz'li tacirler tarafından getiriliyordu. Gemilerin o çağlarda mola vermeden çok uzun mesafeler katetmesi olanaksızdı. Bu nedenle Afrika'da emniyetli konaklama yapabilmeleri gerekliydi. Doğu Afrika'daki Mozambik, Batı Afrika'daki Angola gibi ülkelerin sömürgeleştirilmesi bu nedene dayanır.

Bu çağlarda Portekiz'in belli başlı sömürgeleri şunlardı: Brezilya, Angola, Mozambik, Gine, Caboverde adaları, Timor, Hindistan'da Gao vs.

19.y.y'a kadar sömürgelerden, hammadde bakımından bile yararlanılamıyordu. Sadece Afrika ülkelerinden zorla esir edilen zenciler, Brezilya veya başka sömürgelere çalıştırılmak üzere götürülüyordu. Sömürge ülkeler daha çok liman olarak kullanıldığı için, hemen hemen hiçbirisine yatırım yapılmamıştı. Hatta bir çok sömürgede limanı ülkenin içine bağlayacak yollar bile yapılmamıştı.

Ancak çok sonraları 20. yüzyılda bazı sömürgelerde özellikle Mozambik'te bazı yatırımlar yapılmaya başlanmıştı. Fakat bu yatırımlar yine ülkenin deniz kıyılarında idi.

II. Dünya Savaşına kadar sömürgelerde hemen hiç okul açılmamış, sömürge ulusun üyelerinin bazılarına belli haklar tanınarak işbirlikçi bir sınıf yaratılması için bile çalışılmamıştı. Sömürgecilik tamamen silah zoruna dayanıyordu. Faşist Hükümet bu tutumu 1950'lerde değiştirmeye başladı.

Afrika'daki, İngiliz ve Fransız sömürgelerinde başlayan bağımsızlık mücadelesi, Kongo'nun başarı kazanması sonucunda Salazar rejimi kendisine bağımlı işbirlikçi bir sınıfın ortaya çıkmasını yararlı gördü ve az sayıdaki okullara sömürge halkının çocukları da gitmeye başladı. Bir kısmı ise Portekize, Üniversite eğitimi için geldiler ama faşist rejim kendisine bağlı işbirlikçi unsurlar yetiştirmeye çalışırken genellikle tersi oldu.

Yüksek okulda okuyan öğrenciler, dünyada ne olup bittiğinin farkına vardılar ve kendileride ülkelerinin bağımsızlık için mücadeleye başladılar.

Bağımsızlık örgütlerinin baş vuracağı tek yöntem silahlı mücadele idi. Çünkü, sömürge halkı kendi haklarını almak için, sürdürdüğü her türlü ekonomik ve demokratik mücadelede her zaman şiddet ve zulümle karşı karşıya kalıyordu. Örneğin; Angola'da grev yapan yüzlerce işçi faşist ordu tarafından kurşuna dizildi.

1960'da, Mozambik ve Angola'da bağımsızlık mücadelesi başlamıştı.

Soru- Bağımsızlık mücadelesinin başladığı, 1961 yılına kadar Portekiz'in yapısında önemli bir değişiklik oldumu?

Cevap- Tek önemli değişiklik İngiliz Emperyalizminin yerine 2. Dünya savaşından sonra A.B.D. Emperyalizminin geçişi oldu. Şimdi ise A.B.D. emperyalizminin yanısıra B.Alman Emperyalizmide oldukça üstünlük kazanmış durumda.

Emperyalistlerle işbirliği halindeki tekelci burjuvazinin gücü de giderek artıyordu. Örneğin, darbe öncesi Portekiz ekonomisinin çok büyük bir kesimi 60 ailenin denetimi altında idi. Bu 60 aile bankacılığı da kontrol altında tutmaktadır. 60 ailenin içinde 5 aile ise, sanayi ve bankacılığın (60 ailenin kontrolundaki) %80'ni kontrol etmektedir. Elbette bu beş aileyi de denetimi altında tutan ABD emperyalizmidir.

Feodaller de hala güçlü idi, köylülerin bir çoğu iş aramak için yurt dışına göç ederken, feodal beyler bomboş bıraktıkları araziler üstünde, zevkleri için avcılık yapıyorlardı.

1960'larda köylülüğün geçinememesi sonucu büyük bir iş göçü başladı. Önce Fransa'ya başlayan göç sonra bütün Avrupa'ya hatta Latin Amerika'ya kadar uzandı.

1965'lerde Portekiz ekonomisini besleyen önemli iki kaynak, yabancı ülkelerde çalışan işçilerin gönderdiği döviz ve turizm gelirleri idi.

Kısaca özetlersek bağımsızlık savaşının başladığı dönemlerde, ülke emperyalizme bağımlı az gelişmiş kapitalist bir yapıya sahipti. Feodaller ve kilise ise hala gücünü kaybetmemişti.

AEP'nin 7. kongresinde PKP(R) Merkez Komitesi Sekreteri Eduardo Pires yoldaş Enver Hoca yoldaşı kutluyor

Soru- Bugünkü değişiklikler de önemli rol oynayan ordunun yapısı hakkında bilgi verirmisiniz?

Cevap- Sömürge savaşı başlayıncaya kadar, orduda subay olmak rahat ve avantajlı işti. Bu nedenle daha çok, büyük burjuvazi ve toprak ağalarının çocukları subay oluyordu.

Ama sömürge savaşı, başlayınca orduda subay olmak çok tehlikeli bir meslek haline gelmişti. Eskiden evlerinde oturarak birçok madalya ve para alan subaylar, şimdi cepheye savaşa gitmek zorundaydılar. [illegible] yaş arasındaki her Portekiz yurttaşı, askere gitmek zorunda idi. Aldıkları para çok azdı ve istemedikleri bir savaşa katılmak zorunda idiler. Bu durum askerler arasında politik çalışma yapmayı kolaylaştırıyordu.

1967-1968'lerde ordunun sayısı 250.000 idi, savaşın son dönemlerinde askerlerin 1/3'ü kaçak durumda idi.

Evvelden harp akademilerine sadece büyük burjuvazinin ve toprak ağalarının çocuklarının girdiğini belirtmiştik, ama savaşın başlaması ile bunlar Akademiye gitmemeye başladı, ordunun ise subaylara ihtiyacı vardı. Bu nedenle 1964'ten sonra, küçük burjuvazinin hatta işçilerin çocukları bile orduya subay olarak girmeye başladı. Elbette yüksek rütbeli subaylar savaşmıyordu. Savaşan askerler ve genç subaylardı. (teğmen, yüzbaşı) Gerek askerler gerekse küçük rütbeli subaylar savaştan bıkmıştı. Binlerce insanın hayatına mal olan savaşın kendilerine hiç bir şey sağlamadığının bilincindeydiler. Halk da savaştan nefret ediyordu. 11 senelik savaş sonunda 40.000 insan sakatlanmış, binlercesi ölmüştü.

Ordu içinde özellikle yüzbaşılar, bu durumun değişmesini arzu ediyordu. Yüzbaşı ve teğmenlerin başı çekmesinin önemli bir nedeni de, ekonomik durumları ile ilgili idi. Savaşın bütün yükünü onlar çektiği halde hiç bir iş yapmayan, yüksek rütbeli subaylar çok fazla maaş alıyordu. (Öte yandan, fazla subaya ihtiyaç olunca, akademi mezunu olması şartı aranmadan bir çok üniversite öğrencisi subay olarak orduya alındı ve onlarda, akademi mezunları ile aynı maaşı alıyorlardı.

Portekiz işçileri 25 Nisan darbesinden sonra bir kitle gösterisinde

Portekiz sömürgelerini sömüren sadece Portekiz burjuvazisi değil, onun da arkasındaki emperyalist tekellerdi

Soru- Bir çok sömürgeci ülke, emperyalist dönemde, yeni-sömürgeci yöntemlere baş vurdu, kısmi siyasi bağımsızlığı verilmesi, ekonomik bağımlılık sürdüğü için sömürgeci ülkelerin çıkarlarını fazla zedelemedi. Ama görüyoruz Portekiz yeni-sömürgeciliği seçmek yerine, uzun süren ve giderekten kendisinin zararına olduğu aç bir sömürge savaşını sürdürüyor. Bu uzun süreli savaşı göze almasının nedeni sizce ne?

Cevap- Bir kere Portekiz sömürgeci bir ülke olmasına rağmen bildiğimiz anlamda emperyalist bir ülke değil. Çünkü bizzat kendisi de başka emperyalist ülkeler tarafından sömürülüyor. Ülkenin en önemli üretim dallarının 4'ü I.T.T., Gulf Oil, General Motors, General Electric v.s. gibi uluslararası şirketlerin elinde. Elbette bu uluslararası tekeller, yerli işbirlikçiler le iş yapıyorlar. Kurulan sömürü mekanizmasında; emperyalist tekeller, işbirlikçi tekelci burjuvazi ve faşist diktatörlük bir bütünlük teşkil ediyor. Bu mekanizmanın devamı için, sömürgelerin en kaba biçimde sömürülmesi gerekiyor. Ancak sömürgelerden temin edilen ucuz iş gücü, hiç bir ücret ödenmeden elde edilen hammadde, bu azgın sömürü mekanizmasını sürdürebilirdi. Çünkü son tahlilde sömürgeleri sömüren sadece Portekiz burjuvazisi değil, onun da arkasındaki emperyalist tekellerdi.

Yeni-sömürgeci yöntemlere başvurulması ne de olsa bu aşırı kârı azaltacaktı, oysa ne emperyalist tekellerin ne de yerli büyük burjuvazinin buna tahammülü yoktu, kanımca bu nedenle 13 senelik sömürge savaşını faşist diktatörlük göze almak zorunda kaldı.

(Devam edecek)

AYDINLIK OPORTÜNİZMİNİN FAŞİZM TAHLİLİNİN ELEŞTİRİSİ I

teori yolumuzu aydınlatıyor

Giriş:

Emperyalist ve sosyal-emperyalist sistemde ve bunun bir parçası olarak da ülkemizde, kapitalizmin genel ekonomik ve siyasi buhranının derinleşmesinin bir sonucu olarak, ülkemizde bir yandan, başta proletarya olmak üzere ezilen geniş halk kitlelerinin mücadelesi yeni boyutlar kazanırken, bir yandan da işbirlikçi egemen sınıfların baskı ve terörü yoğunlaşmaktadır.

Devrimle karşı-devrim arasındaki çatışmanın giderek şiddetlenmesi, aynı zamanda siyasi platformda, genel olarak devrimci güçler ve siyasetler ile karşı-devrimci güçler ve siyasetler arasındaki ayrışmayı, özel olarak da proleter devrimci güçler ve siyasetlerle, reformist, oportünist güçler ve siyasetler arasındaki ayrışmayı daha da belirgin bir hale getirmektedir.

Devrimle karşı-devrim arasındaki çatışmada, reformist-oportünist güçler, gerek siyasi platformda, gerekse eylem platformunda giderek karşı devrimin yedeğine düşmektedir.

"Mücadele amansızlaştıkça, çatışmaların yüzü o oranda açığa çıkmakta" "partiler" giderek daha çok eylem anında tanınmaktadır.

Kısacası, ülkemizde, sınıf mücadelesinin yeni boyutlar kazanmasının da bir sonucu olarak, proleter devrimci bir öz taşıyan siyasi hareketleri bir kutupta, reformist-oportünist siyasi hareketleri bir kutupta toplamaktadır.

Bu "kutuplaşma" seçimler döneminde daha da belirginleşmiş, subjektif olarak olmasa bile objektif olarak reformist-oportünist siyasi hareketler arasındaki eylem birliğini ve siyasi birliği daha çok açığa çıkmıştır.

Seçim ortamı, hem siyasi platformda, hem de pratik eylem platformunda reformcu siyasetlerle devrimci siyasetleri ayıran bir mihenk taşı olmuştur.

Proleter devrimciler, seçimler döneminde devrim meselesini, işçi-köylü iktidarı meselesini ön plana çıkarırken ve reformist-parlamenterist hayallere karşı mücadele ederken, bütün reformist-oportünistler ve bütün revizyonistler keskin sloganlar arkasına gizlenerek "CHP'nin desteklenmesi" gibi yüce bir amaç'ta birleştiler.

TKP, TSİP gibi sosyal-faşist siyasi örgütler böyle bir siyasetle CHP iktidarının kanatları altında güçlenmeyi amaçlıyorlar. Bunda şaşılacak bir taraf yoktur zaten. AYDINLIK-HALKIN SESİ, DEVRİMCİ YOL, KURTULUŞ SOSYALİST DERGİ vb. gibi siyasi hareketler ise, CHP'yi destekleme siyasetiyle kitlelerin gelişen mücadelesinin önüne set vurmaya çalıştıkları, kitle kuyrukçusu bir siyasi çizginin en sadık izleyicileri olduklarını gösterdiler.

Şüphesiz ki, seçim taktiği de dahil olmak üzere bu hareketin izlediği siyasi taktikler ve pratik eylem çizgisi, o hareketin siyasi çizgisinden, siyasi tezler bütününden soyutlanarak ele alınabilecek bir mesele değildir.

Siyasi çizgi ile pratik eylem çizgisi bir bütünlük oluşturur. Bir hareketin pratik eylem çizgisi, taktik siyasetleri, onun siyasi çizgisinin bir parçasıdır, devamıdır.

Başka bir deyimle pratik eylem çizgisi siyasi çizgiden kaynaklanır, siyaset tayin edicidir, yol göstericidir.

Bu bakımdan bugün Türkiye "sol" hareketindeki kutuplaşma siyasi platformda, siyasi tezler temelinde şekillenmektedir. Bir yanda proleter devrimci bir öz taşıyan ve her geçen gün bu yönde gelişen siyasi hareketler, diğer yanda ise reformist oportünist siyasi tezler bütünlüğüne sahip olan ve bunda kemikleşmeye çalışan siyasi hareketler.. Sınıf mücadelesi içerisinde ortaya çıkan eylem birlikleri ise daha ziyade bu temele dayanmaktadır.

Bu nedenle reformist-oportünist siyasi tahlillerin, pratik eylem çizgilerinin burjuva özünün açığa çıkartılarak mahkum edilebilmesi için, öncelikle bu siyasi taktiklerin kaynaklandığı siyasi çizgilerin, siyasi tezler bütünlüğünün burjuva-reformist özünün açığa çıkartılması, bu siyasi tezlere temel teşkil eden idealist dünya görüşünün mahkum edilmesi gerekir.

Geldiğimiz bu noktada, felsefi idealizmden kaynaklanan ve ezilen halk kitlelerindeki siyasi hareketliliği egemen sınıfların kuyruğuna takmayı amaçlayan burjuva-reformist hareketlerin siyasi tezlerinin bir bütün olarak eleştirilmesi, bu siyasi tezlerin burjuva özünün açığa çıkartılması, her türlü sapmaya karşı Marksist-Leninist siyasi tezlerin savunulması, geniş kesimlerce kavranılması, kısacası ideolojik mücadelenin öne çıkartılması bugün önemli bir görevdir, bir zorunluluktur.

Reformist-oportünist siyasi çizgilerini mahkum edilmesi, M-L'in geniş kitleler arasında maddi bir güce dönüşmesi ancak bu sayede mümkün olacaktır.

Bundan böyle HALKIN KURTULUŞU bu köşede reformist-oportünist siyasetlerin burjuva özünün teşhir edilmesi, ideolojik mücadelenin önüne çıkartılması vb. konularda bir dizi eleştiri yazısı yayınlayacaktır.

Gazetemizin 58. sayısında yayınlanan "Seçim Ortamı, reformcu siyasetlerle Devrimci Siyasetleri ayıran bir mihenk taşı oldu." adlı yazı bu yolda atılmış bir adımdır.

Geçmişte PROLETER DEVRİMCİ AYDINLIK (PDA) dergisi tarafından günümüzde ise Aydınlık ve Halkın Sesi dergileri tarafından temsil edilen siyasi hareketin, geçmişten beri sınıf işbirliği güden pasifist bir eylem çizgisi uyguladığını bugün artık herkes bilmektedir. Bu siyasi hareket, yakın geçmişte, özellikle "milli bağımsızlık, savaşa karşı hazırlık" merkezi görev-tespitinden sonra, sınıf işbirliği çizgisinde yeni ve ileri aşamalar yapmıştır.

Hatta bugün AYDINLIK hareketi, sadece işbirlikçi büyük burjuvaziye ve 4. orduya bel bağlamakla kalmamakta, aynı zamanda bu 'emperyalizme karşı mücadelede' diğer emperyalistleri de 'saflarına' kazanmaya çalışmaktadır.

Böyle bir eylem çizgisi, onun sağ- reformist siyasi çizgisinin zorunlu bir devamıdır.

Bu siyasi çizginin tek tek parçaları olan bütün siyasi tezler reformist bir temelden kaynaklanmaktadır.

FAŞİZM tahlili, AYDINLIK hareketinin işte bu nitelikteki siyasi tezlerinden biridir.

Gazetemizin bu sayısından başlayarak, bir yazı dizisi halinde, AYDINLIK hareketinin 'anti-faşist' mücadele taktiklerine yol gösteren faşizm konusundaki teorik ve siyasi tezlerini eleştireceğiz. Bu tezlerin anti-marksist, burjuva özünü sergilemeye çalışacağız.

Bunu yaparken eleştirilerimizin sadece AYDINLIK hareketiyle sınırlamıyacağız, tersine AYDINLIK hareketinin bu konudaki siyasi tezlerinin etkisinden kurtulamamış, faşizm tahlillerinden AYDINLIK hareketiyle aynı temeli kullanan çeşitli siyasi hareketleri ve çeşitli siyasi "grupları" da eleştirilerimizin kapsamı içerisine alacağız.

Daha sonraki bir yazı dizisinde de "sürekli faşizm teorisi" ni ele alarak, bu teorinin keskin biçimselliğine rağmen, burjuva bir öz taşıdığını açıklamaya çalışacağız.

AYDINLIK DERGİSİNİN FAŞİZM TAHLİLİ :

AYDINLIK dergisi 64. sayısında YOLDAŞ dergisinin eleştirisini yaparken şunları söylemektedir:

"Faşizm, bazı emperyalist devletlerin tekelci burjuvazilerinin, dışda diğer emperyalistleri alt etmeye yönelen saldırganlığının, içte ise halka karşı saldırganlığın bir ürünüdür". (AYDINLIK, Sayı:64 Sy.33).

"Bu ülkelerde (geri ülkelerde) faşizm, dünya emperyalist sistemindeki en gerici, en saldırgan güçlere, yani faşist devletlere bağımlı olarak ortaya çıkar."

"...yükselen emperyalistler dünyanın yeniden paylaşılmasını istemekte, bu yüzden dünyanın en emperyalist, en saldırgan, en gerici güçlerini oluşturmaktadırlar."

"İlk faşist devletler olan alman, İtalyan ve Japon emperyalistleri, dünya emperyalist sistemi içindeki en saldırgan ve en gerici kampı temsil ediyordu." (AYDINLIK, Sayı: 64, Sy: 34).

Bu söylenenlerden kalkarak meseleyi toparlarsak madde madde şu sonuçlara varabiliriz:

* Kapitalist, emperyalist ülkeler açısından faşizm "emperyalizmin en gerici, en saldırgan kanadında (yükselen emperyalizm)" ortaya çıkan bir siyasi olgudur.
* Bu ülkelerde faşizm, bir devlet biçimi olarak ancak emperyalistler arası çelişkilerin derinleştiği, emperyalistler arası barışın bozulduğu şartlarda, emperyalistler arası savaşın arifesinde ortaya çıkar. Başka bir deyimle faşizm, emperyalistler arası çatışmanın bir ürünüdür.
* "En gerici, en saldırgan" emperyalist kamp dışında kalan emperyalist ülkelerde ("gerileyen emperyalistler") faşizm bir devlet biçimi olarak ortaya çıkamaz.

AYDINLIK hareketi sadece günümüzde değil, geçmişte de aynı siyasi - teorik tezleri savunmaktadır. Üstelik geçmişteki tahlilleri bugün meseleye bir bütün olarak nasıl baktıkları konusunda bizi bihayli aydınlatmaktadır.

Bu konuyla ilgili olarak, PDA dergisinin Ocak 1971'de çıkan sayısında şunları okuyoruz:

"faşizm, hakim sınıfların çeşitli kesimleri arasındaki barışın da yok edilmesi, tekelci büyük

De.Sa.7.sü.1'de

"Halkın Sesi" oportünizmi; sosyal-faşizmin hizmetinde

Aydınlık adlı derginin kime ve neye hizmet ettiği 1 Mayıs olayları ile daha çok açıklık kazandı. Laf'ta revizyonizme karşı keskinliği elden bırakmayan oportünistler 1 Mayıs katliamının ertesinde sosyal-faşist demogojiye hizmet ettiler. Almanya'da Aydınlık dergisinin basın bildirisinin bizzat sosyal-faşistler tarafından dağıtılması oportünizmin sosyal-faşistlerin ekmeğine nasıl yağ sürdüğünün en açık delilidir.

18 Mayıs günü Aydınlık'ın basın bildirisi azılı sosyal-faşistler Cem Demir, Sevim Türkoğlu vb. kişiler tarafından halka ulaştırıldı. Proleter devrimcilere küfür dolu Aydınlık bildirisinin yanında "kahrolsun maocu faşistler" diye biten ve altında İGD sekreteri B.Temel Saçlı'nın imzası bulunan bir bildiri daha dağıtıldı.

Münster şehrinde tek bir Aydınlık taraftarı olmadığı halde oportünistlerin binlerce bildirisi sosyal-faşistler tarafından zevkle dağıtıldı. Aynı olay Almanyanın başka şehirlerinde de meydana geldi. Proleter devrimcileri karalamak için fırsat kollayan T"K"P'li sosyal-faşistler Aydınlık oportünistlerinin aynı amaca hizmet eden bildirilerini mal bulmuş gibi kaptılar. Bu olay Almanya'da KPD, KPD(ML), İran'lı ve Tunus'lu proleter devrimciler tarafından da tespit edildi ve şiddetle kınandı.

Aydınlık'ın karşı-devrimcilere hedef gösteren ve onların ellerine arayıpta bulamadıkları malzemeyi veren bildirisi Köln radyosunun Türkçe yayınında da hemen tamamen okundu. Bilindiği gibi Köln radyosunun Türkçe servisi uzun süredir sosyal-faşist T"K"P' nin etkinliği altındadır. ve 1 Mayıs'tan sonra sosyal-faşist koroya katılan ilk yayın organı devrimcilere azgınca saldıran Köln radyosu olmuştur. İşte Aydınlık dergisinin ve onun şeflerinin geldiği en son nokta, T"K"P'li sosyal faşistlerin malzemesi olmaktır.

CHP'nin yeni "Kolluk görevlileri" "Halkın Sesi" oportünistleri

Seçim mücadelesi her türlü siyasetin yüzünün açığa çıkmasına hizmet etti. Seçimlere yaklaşıldıkça uygulanan siyasetler, alınan tavırlar, siyasi mücadelede de bir mihenk taşı oldu. Proleter devrimci reformist, sağ-oportünist, ve karşı-devrimci siyasetler gün ışığına çıktı. Her mücadele bu siyasetlerin canlı örneklerini verdi. Özellikle seçim dönemi içinde yükselen sınıf mücadelesi bu örnekleri çok daha berrak bir hale getirdi. Halkın Sesi oportünistlerinin seçim taktikleri ve bu mücadele sırasında aldıkları tavır da kendi reformcu ve burjuvazinin kuyruğuna takılan siyasetlerinin gerçek niteliğini gösterdi.

21 Mayıs'ta CHP'nin Kahramanmaraş'ta düzenlediği miting sağ-oportünist halkın Sesinin ve reformistlerin maskesini bir kez daha alaşağı etti.

Miting öncesinde Halkın Sesi oportünistleri CHP'nin korunucu [illegible] sinden yararlanabilmek için, CHP yöneticilerinin direktiflerini yerine getirdiler. "Tek yol oy", "analar çocuklarınızı oylarınızla koruyun" yazılı CHP afişlerini astılar. CHP'nin görevli arabalarıyla dolaşarak CHP bildirileri dağıttılar ve megafonla "Allahın izniyle sizlerin oylarınızla 6 Haziranın başbakanı ve halkın kurtarıcısı Ecevit geliyor" v.b. anonslar yaptılar. Daha sonra bir bölümü de CHP görevlisi olarak mitinge katıldılar.

Miting alanına doğru "Kahrolsun Faşizm- Sosyal faşizm", "Ne Amerika ne Rusya, bağımsız demokratik Türkiye" sloganlarını coşkun bir biçimde haykırarak ilerleyen halkın ve proleter devrimcilerin önü CHP görevlilerince kesilmiş, pankartlarının indirilmesi istenmiştir. Pankartta yazılı sloganlara ancak faşistlerin ve sosyal-faşistlerin karşı çıkabileceklerini, halktan yana olduğu[illegible] lara katılmaları gerektiğini söyleyen yığınlar, pankartları kararlı olarak yukarı kaldırdılar. Bunun üzerine Halkın Sesi oportünistleri burjuvaziden aldıkları destekten "yüreklenerek" halka saldırdılar, "Ne Amerika ne Rusya, bağımsız demokratik Türkiye", "Kahrolsun faşizm, sosyal-faşizm" yazılı pankartları yırtmaya yeltendiler. Bu arada ellerindeki sopalarla halka ve proleter devrimcilere saldırdılar. Bu saldırıları izleyen halkın bir bölümü daha, saldırganları protesto ederek, proleter devrimcilerin safına katıldı ve devrimci sloganları haykırmaya başladı. Daha sonra miting görevlileri polisi de yanlarına aldılar ve "Halkın Kurtuluşu", "Halkın Birliği" gazetelerini satan arkadaşları yakalatmaya çalıştılar. Bütün bu baskı ve zorbalık halkımızı ve proleter devrimcileri miting alanından püskürtemedi. Mitinge katılmanın ve haltirmenin hakları olduğu bilinciyle alanı terketmediler.

Mitingin başlangıç ve gelişimi böyle oldu. Bizim burada vurgulamak istediğimiz, sağ-oportünist sınıf işbirlikçisi siyasetin, "proleter devrimci" liği dillerinden düşürmeyenleri sürüklediği bataklık. Sınıf işbirlikçisi sağ-reformist Halkın Sesi reformist burjuvazi tarafından proleter devrimcilere ve halka saldırmakla görevlendiriliyor, ve bu görevini "başarıyla" yerine getiriyor. Miting görüntüleri, bu iflah olmaz burjuva kuyrukçusu sağ-oportünistleri, uzun uzadıya nitelendirmeye gerek bırakmıyor. Yalnız kendilerine bir kez daha tekrarlıyoruz: Burjuvazinin "kolluk görevlisi" olmayı üstlenenler, tarihin hiçbir döneminde halkın yargısından kendilerini kurtaramadılar. Çırpındığınız bataktan çıkmak için cabalamazsanız, "Halkın Sesi" vaftanız da halkın cezasından [illegible]

★ Vatan Gazetesi patronunu protesto edelim

★ Bu gazeteyi almayalım

Vatan Gazetesi patronu devrimci yazar Nihat Behram'ın işine son verdi

Vatan Gazetesi patronu Numan Esin, devrimci yazar Nihat Behram'ın işine son verdi. Nihat Behram'ın işinden atılması sıradan bir olay değildir. Onu işinden atan Vatan Gazetesi patronu ve kapıkulları, bununla da kalmamışlar, basın tarihinde eşi görülmemiş bir alçaklığa başvurarak gazeteye polis çağırmışlardır.

Yazdığı yazılardan ötürü hakkında yüzlerce yıl mahkumiyet istenen Nihat Behram'ı "kovdukları", bu kovulma işlemine karşı gerek gazetede çalışan devrimcilerin, gerekse gazete dışındaki devrimci, yurtsever güçlerin "tepki gösterebileceği" üzerine Emniyet Müdürlüğünden "yardım" istemiştir.

Her fırsatta "Devrimcileri keklik gibi avladığını", "kendisine yetki verilirse bir günde bü[illegible] tüm devrimcileri temizleyebileceğini" söyleyen, eli kanlı, faşist katil Uğur Gür ve beraberinde bir cinayet şebekesi Vatan Gazetesi'ne gelerek Numan Esin'in odasında karakol kurmuşlardır. Bu alçaklığa karşılık gazete çalışanlarından istifa edenler olmuştur.

Bilindiği gibi öteden beri Vatan gazetesi çalışanlarının en önemli sorunlarından birisi sosyal-ekonomik haklarını alamamaları, bu haklarını alabilmek için sendikalaşma çabalarının Patron Numan Esin ve Alp Kuran gibileri tarafından engellenmesidir. Vatan çalışanlarının birlik ve dayanışma girişimleri patron ve kapıkullarının her zaman en büyük korkuları olmuştur. Son olay karşısında bu korkuları onları katil polis sebekeleriyle ilişkiye kadar sürüklemiştir.

Sorulabilir: Vatan bir devrimci gazete olduğunu söylüyor. Gerçekten devrimci [illegible] ürün yayınlandı, işkencelere, anti-demokratik [illegible] kılara karşı tavır aldı; [illegible] kampanyaları açtı; Nihat Behram'ın bir çok yazı dizisi yayınlandı... şimdi bu tutumları nasıl açıklanabilir? Gayet açıktır. Biraz dikkatli bakmanız bu yapıyı kavramanız için yeterlidir:

Türkiye'de günlük basın büyük oranda bir [illegible] çevre yığınaktadır ve büyük sermayenin [illegible] yapmaktadır. Öte yandan Türkiye'de yükselen devrimci, yurtsever, anti-emperyalist, anti-faşist, anti-revizyonist hareketler vardır. [illegible] bu kesimler de kendi düşünce ve [illegible] doğrultusunda bir okur kitlesidir.

İşte "Vatan" gibi gazeteler de [illegible] için kendilerine bu kesimi dayanak olarak almaktadır.

12 Mart dönemi ve ertesinde Kemal Bisalman, işkenceler karşısında devrimci muhalefeti, anti-faşist duyarlığı, devrimci tepkiyi kendine [illegible] mak kılmış ve sonucunda büyük servet sahibi olmuştur. Bu gün deniz motorları tüccarıdır. Yeni Ortam'ı ise faşist Murat Bayrak'a satmıştır.

Numan Esin de gazetesi için aynı yöntemi uygulamıştır. Cumhuriyet'in yanında bir gazete var edebilmek için, CHP'nin soluna kapılarını açmak zorunda kalmıştır.

Numan Esin bu süreçte özellikle de Nihat Behram'ın kişiliği ve verdiği ürünlerle geniş bir okur kitlesini gazeteye bağlayabilmiştir. "Darağacında Üç Fidan", "Zindan Zindan içinde", "Çağdaş Esir Pazarları", "Sol Kendini Anlatıyor" "Ser Verip Sır Vermeyen Bir Yiğit" gibi bir çok yazı dizisi ve röportajla yurtsever, devrimci bir görev gören Nihat Behram, aynı zamanda 5-6 bin satışı olan Vatan gazetesini 50 binlik tiraja ulaştırmıştır.

[illegible]

OPORTÜNİZMİN YALANLARINI AÇIĞA ÇIKARDIK, ÇIKARACAĞIZ

Halkın Sesi oportünistleri dergilerinde ve Pazarcık'da yayınladıkları yazı ve bildirileriyle Pazarcık ve K.Maraş'lı proleter devrimcileri karalamak için yalanlara başvurdular, çamur atmaya kalkıştılar. Proleter devrimciler bütün karalama ve yalanları açığa çıkarmak, gerçekleri ortaya sermek için Halkın Sesi oportünistlerini halk önünde tartışmaya çağırmışlardır. Bu amaçla yayınlanmış bildirinin özetini aşağıda yayınlıyoruz:

"Biz halkın kurtuluşu yolunda savaşan proleter devrimciler olarak PDA (Halkın Sesi) oportünistlerinin iki yüzlülüğünü ve sahtekârlığını teşhir etmeyi bir görev biliyoruz."

"Gözleri tekke çıkarlarıyla kararmış olan Halkın Sesi oportünistleri geçenlerde yöremizde bir bildiri dağıtarak devrimcilere karşı çeşitli suçlamalarda bulunmuşlardır, aynı zamanda dergilerinde de bu asılsız yazıyı yayınlamışlardır. Bildiride proleter devrimcileri hırsız, ispiyoncu ve ağa yandaşı olarak suçlayan bu oportünist alçakların yapmış oldukları tahrifatları göstereceğiz:"

"İlk olarak; hırsızlık meselesinin iç yüzü nedir? Kurban bayramı günü PDA oportünistleri [illegible] lar köyüne giderek TÖB-DER ve Pazarcık Kültür Derneği adına 40'a yakın deri toplamışlardır. Ama bundan şüphelenen köylüler TÖB-DER ve Pazarcık Kültür Derneği hakkında soru sormuşlar fakat sorulan hiçbir soruya cevap veremediği için bu kişiyi tutup, bir eve hapsetmişlerdir. Köyden bir kişi Pazarcığa gelerek böyle bir kişinin deri toplamak için görevlendirilip görevlendirilmediğini sormuş; kendilerinin kimseyi görevlendirmedikleri cevabını almıştır. Daha sonra PDA'lı sahtekar gece hapsedildiği evden kaçmıştır. Bir diğeri ise, Halkın Kurtuluşu taraftarı bir arkadaşa derilerin Halkın Sesi ve Halkın Kurtuluşu tarafından ortaklaşa toplandığı yalanını söyleyerek beraberce deri toplamaya çıkıyorlar. Daha sonra Halkın Kurtuluşu taraftarı arkadaş bu yalanı fark edince gidip Halkın Sesi oportünistlerinin aldıkları derileri geri alıyor."

"İşte meselenin gerçek yüzü budur... Onlar proleter devrimcileri ispiyoncu, ağa yandaşı [illegible] rak suçluyorlar ama gerçekler tam da bunun tersidir. Çünkü onlar Osmandede, Çiçek ve diğer köylerdeki toprak işgallerinde tavırlarıyla kimlerin ağa yandaşı olduğunu açıkça ortaya koymuşlardır. Osmandede'de başlatılan toprak işgali 4-5000 dönüm toprağı olan Bedir ağanın değilde 2-300 dönüm toprağı olan Pezo Kemal'in tarlasının ve köy merasının üzerindedir. Daha önemlisi işgal edilen topraklarda ekilen pamuklarda Halkın Sesi oportünistleri tarafından toprak sahiplerine teslim edilmiştir. Buradan da ağa yandaşlarının kimler olduğu açıktır."

"Emiroğlu köylülerini toprak işgaline başlattıktan sonra, baskılar yoğunlaşınca köylüleri bırakıp kaçan ve kaçmalarını haklı çıkarmak için toprak mücadelesi veren köylüleri dağıtıp işgale darbe vuranlar yine Halkın Sesi oportünistleridir."

"Proleter devrimcileri ispiyonculukla suçlayan Aydınlık ve Halkın Sesi oportünistleri [illegible] ispiyon, dedikodu ve sahtekarlıklarını gözardı etmek için bu yola başvurmuştur. Porfaz köyünde Karahöyük'te rinci köylülerin gece pamuklarını çalan, [illegible] köyünde içki için sağa sola saldıran ve [illegible] ve köylülerden hakettikleri dersi alanlar yine Halkın Sesi sahtekarlarıdır."

"Pazarcık olaylarında faşistler tarafından katledilen Mustafa Şenpınar'ın mezarının yapımı ve ailesine yardım bahanesiyle toplanan paralar nereye gitti? Halkın Sesi oportünistleri Mustafa Şenpınar'ın ailesine hesap vermekten neden kaçıyorlar?"

"Halkın Sesi'nin oportünist şeflerini sahtekar ve müfteri ilan ediyoruz. Onlardan yukarda saydığımız ve belgeleyeceğimiz yalan, tahrifat ve çamurların hesabını sormak için bu oportünistleri halk önünde tartışmaya çağırıyoruz. Eğer bu tartışmaya gelmezlerse sahtekar olduklarını ispat etmiş olacaklardır."

KAHROLSUN OPORTÜNİZM

HALKIN KURTULUŞU YOLUNDA PROLETER DEVRİMCİLER

Sahtekârlıklar ortaya dökülüyor

Halkın Kurtuluşu Pazarcık'ın Dehliz Köyü'nden Mustafa Şenpınar'ın karısıyla konuştu:

KENDİSİYLE KONUŞTUĞUMUZ DÖNDÜ ŞENPINAR

Mustafa Şenpınar Pazarcık'ın Yukarı Dehliz köyünden yoksul bir inşaat işçisidir. 1976 yılının Şubat ayında Pazarcık'ta faşistlerin halka karşı giriştikleri saldırı sırasında faşistlerin kurşunu ile kahpece katledildi.

Mustafa Şenpınar'ın karısı Döndü Şenpınar anadili Kürtçe'den başka bir dili bilmiyordu. Öksüz çocuklarıyla başbaşa kaldı.

Fırsatçılık ve sahtekârlıkla malul Halkın Sesi oportünistleri durumdan yararlanmanın yoluna gittiler ve ölen yoksul köylü adına bağış topladılar. Döndü Şenpınar'a "mezar yaptırıp artan parayı sana ve çocuklarına vereceğiz" dediler. [illegible]

[illegible]

GERÇEKLER, İFTİRA VE YALANI YIKACAKTIR

Halkın Sesi dergisinin 95. sayısında Halkın Kurtuluşu taraftarlarının Halkın Sesi için toplanan derileri çaldıklarına dair yalan ve iftiralarla dolu bir röportaj çıktı. Gazetemiz olayın gerçek yüzünü [illegible] için Halkın [illegible] taraftarlarınca deri alınan kişiler ve derileri çaldığı söylenen devrimci işçiyle konuştu. Aşağıda bu röportajı bulacaksınız.

H.K.- Kurban bayramında sizden deri alındı mı?

Cevap- Evet toplandı.

H.K.- Kimler topladı?

Cevap- Halkın Sesi taraftarı olduğunu bildiğim biri gelip benden deri istedi. Bende derimi Halkın Kurtuluşu'na vereceğimi söyledim. Bu kişi gitti. Bir müddet sonra geldi. "Derilerin Halkın Sesi ve Halkın Kurtuluşu tarafından ortaklaşa toplandığını söyledi. Bunun üzerine, ben de [illegible] HALKIN KURTULUŞU için aldığım deriyi bu kişiye verdim.

H.K.- Gerçekten Halkın Sesi derileri Halkın Kurtuluşu ile beraber mi topluyormuş?

Cevap- Hayır, bunu Halkın Kurtuluşundan bir arkadaşın benden deri istemesi üzerine öğrendim.

H.K.- Bu oyun yalnız size mi oynandı?

Cevap- Komşularımızın hepsi derilerini HALKIN KURTULUŞU'na vereceklerdi. Halkın Sesinden olan kişi aynı yalanı onlara da söylemiş ve derileri almış.

H.K.- Bu durumu öğrenince ne yaptınız?

Cevap- Onların nasıl sahtekar ve ikiyüzlü olduklarını anladım. Ve bu olayı herkese anlattım.

Halkın Sesi'nden derileri alan devrimci arkadaş da sorduğumuz soruları şöyle cevapladı.

H.K.- Halkın Sesi taraftarları ile deri topladığınız doğru mu?

Cevap- Evde otururken, Halkın Sesi taraftarı biri geldi. Deri toplayalım dedi. Ben de kabul ettim.

H.K.- Halkın Sesi'nin 95. sayısında Halkın Kurtuluşu taraftarı devrimcilerin Pazarcık'ta [illegible] derilerini çaldığını söyleyen bir röportaj yayınlandı? Bu meseleyi açıklar mısınız?

[illegible]

KADINLAR KATILMADAN DEVRİM OLMAZ

Hatalardan arınmak ortak çabayla mümkündür

Kadın meselesi Türkiye'de üzerinde çok laf edilmesine rağmen ciddi olarak en az ele alınan meselelerden biridir. Özellikle proleter devrimci hareket bu konuda önemli eksiklikler ve zaaflar taşımaktadır. Ülkemizin yarı-sömürge bir ülke olmasının, feodal geleneklerin halen her alanda olduğu gibi bu alanda da etkin olmasının yanında, proleter devrimci hareketin bu konuda gerekli çabayı göstermemiş olması da kadın meselesinin ciddi olarak ele alınmayışında önemli rol oynamıştır.

Sosyalist ülkelerin dışındaki tüm toplumlarda, kadının yazgısı, yüzeysel farkların dışında aynıdır. Ezilen cins olmanın getirdiği aşağılanma, gerilik, ev köleliği vb.. kadının "ezilen cins" olma olgusu sınıflı toplumlarda yer alan bir olgudur. Kadınların "ezilen cins" olmaktan kurtulup toplumda eşit haklara sahip olmaları, sınıfsız topluma kadar uzanan bir dizi mücadelenin başarıya ulaşmasıyla sağlanacaktır. Kadın meselesini sınıf meselesinden koparıp almanın en iyimser görünüşle bizi vardıracağı yer, burjuva "kadın hakları" savunuculuğudur. Ülkemizde revizyonist, burjuva reformist kadın örgütlerinin bu güne kadar yaptığı da budur. Çünkü özel mülkiyet savunucuları kadınların kurtuluşundan yana değillerdir. Onlar emekçi kadınları hiçbir zaman kurtuluşa götürmeyecek göstermelik "mücadele bayrakları" altına sürekli çağırırlar.

Kadınların revizyonist, burjuva-reformist etkilerden kurtulması, daha geniş kitleler halinde devrimci mücadeleye katılması için, doğru devrimci önderliğin yaratılması bu gün proleter devrimcilerin önünde duran önemli görevlerden biridir. Bu görevin daha iyi kavranabilmesi için, kadın meselesinde bu güne kadar devrimci harekete egemen olan yanlış anlayışları, geçmişteki hataları incelemek ve bunlardan arınmak gerekir.

Proleter devrimci hareket, proleter devrimci bir mirasa sahip olmadığı ve 71'lerin eleştirisini yeterince derinleştirmediği için diğer bütün meselelerde olduğu gibi kadın meselesinde de üzerine düşen görevleri yerine getirememiştir. Kadın üzerindeki faşist, revizyonist ve reformist ideolojilerin etkilerini kıramamış, kadınların gerçek durumlarını ortaya çıkaracak incelemelere girişememiş, onların içinde bulunduğumuz devrim aşamasındaki temel taleplerini tespit edememiş ve bu taleplere cevap verebilecek örgütlenmeler yaratamamıştır. Bu yüzden proleter devrimci hareket kadın meselesinde bugün de eksiklikler zaaflar taşımakta ve yanlış anlayışlar saflarımızda etkisini sürdürmektedir. Gazetemiz Halkın Kurtuluşu bütün bu zaaf ve eksiklikleri taşımakla birlikte bunları tespit ederek aşma yönündeki ilk adımları atmıştır. 47. sayısında 8 Mart 1977'nin proleter devrimci hareketin kadın meselesindeki zaaflarını düzeltme yolunda bir çağrı olması gerektiğini belirtmiştir. Bu çağrı kadınlar arasında yankı bulmuş, Türkiye'nin çeşitli yerlerinden ve Almanya'dan kadın işçiler gazetemize mektuplar göndermeye başlamışlardır.

Mektuplarda kadınlar üzerindeki baskı ve sömürü anlatılmakta, kadınların devrimci mücadeleye atılma istek ve azimleri belirtilmektedir. Bu da göstermektedir ki kadın hareketi bugün potansiyel olarak güçlü bir harekettir. Doğru devrimci bir önderlik geniş kadın kitlelerini kısa zamanda devrimci harekete katacaktır.

Gazetemiz yaptığı tespitlere uygun olarak kadın meselesine bundan sonraki sayılarında daha fazla yer verecektir. Kadın meselesinde marksist bakış açısını koyacak ve yanlış anlayışları eleştirecektir. Faşistlerin, revizyonistlerin, reformistlerin demogojilerini ortaya çıkaracak ve bunlarla mücadele edecektir. Ülkemizde emekçi kadınların durumunu ayrıntılı olarak inceleyecek ve içinde bulunduğumuz devrim aşamasındaki temel taleplerini tespit edecektir. Yanlış örgütlenmeleri eleştirecek, doğru örgütlenme çabalarına, bu konuda Türkiye'nin çeşitli yerlerinde yapılan çalışmalara geniş yer verecektir.

Bütün bunların yapılması ancak kollektif bir çalışmayla mümkündür. Başta devrimci kadınlar olmak üzere bütün kadınlar bu çalışmalara katılmalıdır. Böylece çalışmalarımız hızlanacak ve proleter devrimci hareket bu çok önemli konudaki eksik ve zaaflarını aşma yolunda büyük adımlar atacaktır.

Bu yüzden; işçi kadınlar, köylü kadınlar, öğretmen-memur kadınlar, ev kadınları, bütün emekçi kadınlar, bize, iş yerinizde, köyünüzde, evinizde gördüğünüz, yaşadığınız baskıları, yaşadığınız zorlukları, devrimci mücadeleye atılmanızın önüne çıkan engelleri yazın. Çevrenizde yaptığınız örgütlenme çalışmalarını, bu çalışmalarda elde ettiğiniz başarıları ve düştüğünüz hataları yazın. Hatalardan arınmak doğrulara ulaşmak ortak çabayla mümkündür.

Biz kadınlar ve genç kızlar, her türlü baskıya rağmen devrimci saflarda birleşmeye kararlıyız

Bizler K.Maraşın Pazarcık ilçesine bağlı Davutlar köyünde kadın ve genç kızlarız. Bizler kadınların ezilip, sömürülüp, horlanmasına ancak bütün toplumun kurtuluşu ile, halkın kurtuluşu ile son verileceğine inandığımız için, bizlerde devrimci mücadelede yer almaya karar verdik. Bizlerin bugüne kadarki mücadelemizde gördüğümüz eksikliklerimiz ve yanlışlarımızı anlatmakla başkalarının mücadelesine faydalı olacağını düşündük. Bizler köyde bir araya gelip meselelerimizi konuştuğumuzda köydeki gericiler karşımıza dikilmeğe başladılar. Kadınların ve genç kızların böylesi meselelerde ne işi var, kadınlar böylesi işlere karışamazlar gibi laflarla bizi mücadele etmekten vaz geçirmeye çalıştılar. Fakat biz devamlı bu gerici propaganda karşısında yılmayacağımızı söyledik. Bu mücadelede tecrübesizliğimizden dolayı şu eksikliğimiz ortaya çıktı: yoğun bir çaba içine girip annelerimize babalarımıza ve komşularımıza meseleleri kavratmağa çalışmalıydık. Gericileri ve gerici düşünceleri teşhir etmeliydik. Gericiler bundan faydalanarak bizleri anne babalarımızdan tecrit etmeğe çalıştılar. Kızlarınız dağa çıkacak, hapise düşecek diyerek bizleri haklı mücadelemizden alıkoymağa, karalamağa başladılar. Mücadelemizden [illegible] korkar gibi korkan bazı kişiler yiğit, kararlı bir arkadaşımızın annesini, babasını kışkırtarak, kendi gerici düşüncelerini aşılayarak kararlı arkadaşımızı bizden ve devrimci mücadeleden alı koymağa çalıştılar. Her türlü baskı dayak ve küfüre rağmen bu arkadaşımız yılmadı, mücadeleyi terk etmedi. Tarlası olmayan, kol gücüyle geçinen bu arkadaşın annesi babası gerici kültürün etkisinde kalarak İstanbul'a göçtüler. Nereye giderse gitsin o arkadaşımız mücadelesine devam edecektir. Yoksulların kurtulmasından korkanlar şunu iyi bilsinlerki biz kadınların ve tüm halkın verdiği mücadeleyi durduramayacaklar. Biz yılmadık, yılmayacağızda. Hakim sınıflar ve onların yanında yer almağa çalışanlar, halka karşı hazırladıkları oyunları devamlı yenilgiye uğratmak için, bizlerin örgütlü ve bilinçli olarak karşılarına çıkmamız gerek. Biz emekçi kadın ve kızlar: bizleri devamlı toplumdan ayırmağa çalışanlara karşı mücadele etmeliyiz. Bu dar çemberi kırmalıyız. Bu dünyada daima kör bırakılmış, insanlıktan uzak bir hayata terkedilmişiz. Gözlerimizi açıyoruz. Vereceğimiz mücadele sonucu kuracağımız yep yeni bir dünya görüyoruz. Bizler nice zor şartlar altında yaşayan emekçi kadınlarız. Biz bu cefakarlığımızla en yüce ve en şanlı mücadeleler vereceğiz. Gelenek görenek diyerek hakim sınıflar eskiden beri biz kadınları iki yönlü ezmişlerdir. Bunlar gerici gelenek göreneklerdir, bunları üstümüzde bir baskı aracı olarak kullanmaktalar. Faşistlerin Rus uşağı sosyal faşistlerin gün geçtikçe artan emekçi halkımız üzerindeki baskı ve zulmü bizleri daha çok devrimci çalışmaya, mücadeleye yöneltmelidir. Bizleri ne faşist ne de sosyal faşist tuzaklar, baskılar yıldırmayacak. UDHD yolunda verdiğimiz mücadeleden alı koyamayacaktır. Biz kadınlar ve genç kızlar devrimci saflarda yerlerimizi almağa kararlıyız. Kadınsız devrim olmaz, sloganını hayata geçirmek için tüm gücümüzü, çabalarımızı yoğunlaştırıyoruz. ve her geçen gün çoğalıyoruz. Bizler H.Kurtuluşunun okuyucuları olarak bugünden sonra kadınlar sorununa daha çok yer vermenizi istiyoruz.

KADINLAR ÜZERİNDEKİ BASKI VE SÖMÜRÜYE SON

KADINSIZ DEVRİM OLMAZ

FAŞİZME ÖLÜM

HALKA HÜRRİYET

Davutlar köyünde bir grup kadın ve kızlar

İskenderun Akala Fabrikası'ndan devrimci işçi kadınlar anlatıyor

"Kadın işçiler üzerindeki katmerli sömürüye karşı tek bir yürek, tek bir yumruk olalım"

Biz, İskenderun Akala fabrikasında çalışan ve devamlı HALKIN KURTULUŞUNU izleyen işçileriz. Fabrikadaki işçilerin çoğunu kadın ve kız işçiler oluşturmaktadır. Her türlü baskının sürdüğü bu iş yerinde bir de parasız işçi çalıştırılmaktadır. İki arkadaşımız iki aydır çalışmasına rağmen hala para alamamışlardır. Bu arkadaşlarımız, fabrika şefinden paralarını istedikleri zaman, "sizi daha kayıt etmedim, kaydınız yapıldıktan sonraki günler için para vereceğiz" yanıtını aldılar.

Vardiyalı çalıştığımız halde bize yemek verilmiyor. 10 dakikalık yemek süresinin azlığını, daha fazla olmasını istediğimizde "bizim verilmiş kararımız var, kimse karşı çıkamaz" deniliyor. Fabrikaya yeni alınan işçi kızlar, en çok çalıştırılan, ücret verilmeyen, azarlanan, küfredilen işçiler oluyor. Ustabaşı faşist, patron uşağı Süleyman Ölmez, işçilere hakaret yağdırmak, patron Yahya Demirel'in fedailiğini yapmakla tanınmıştır.

Ben, iplik yapma bölümünde çalışıyorum. Makinalardan yere bir parça pamuk düşürdüm. Bunu gören patron uşağı Süleyman Ölmez, diğer arkadaşlara da dönerek, "önüne bak, çabuk çalış, pamukların bir parçasını dahi yere düşürme" dedi. Ben "Bir parça pamuğun yere düşmesiyle Yahya Demirel'in iflas edeceğinden mi korkuyorsun? Senden daha iyi patron uşağı mı olur'? dedim. O üstüme yürüyerek bana vurmak istedi. Diğer arkadaşlardan çekindiği için vaz geçti. ve "tabi Yahya Demirel'i zengin edeceğiz. Türkiye'yi satın alacak kadar...çok çalışmalıyız ki istediğimiz olsun" diyerek bizi patronların, kapitalistlerin sadık uşakları yapmak istediğini açıkça söyledi, ve buraya yazamıyacağım şekilde küfür etti. Bu patron uşağı makinaların başına bir dakika geç gelsek dövüyor. Makinaların ardından kızlara çirkin sözlerle saldırıyor. Kendisi gibi patron uşağı olan şefe şikayet ediyor.

Fabrika şefi Nizamettin Ölçen işçilerle bir toplantı yaparak şunları söyledi:

"1- Fabrikada benim dediklerime kimse karşı çıkmayacak, emirlerime itaat isterim.

2- Ustabaşına karşı gelinmesine izin vermem. Bir kez karşı geleni ücretini ödememekle, iki kez karşı geleni kaç yıllık işçi olduğuna bakmadan işten atmakla cezalandırırım.

3- Makinaların bakımını iyi yapmayanlara tazminat ödemeden çıkışını veririm."

Fabrikada yıllardır çalışan işçiler bu konuşma sonrasında bir tek söz bile etmediler. Ben yeni olduğumdan sesimi çıkarmadım. Eski işçilerden konuşmalarını, karşı çıkmalarını bekledim. İşten çıkarılırız korkusuyla kimse konuşmadı. Fabrikadaki işçiler, patron yanlısı Teksif sendikası üyesidir. Sendika, işçilerden yana hiçbir istekte bulunmamaktadır.

Bütün işçiler birlikte olmalı, ortak çıkarları için mücadele etmelidir. Patronların safında ver

Halkın Kurtuluşu, Arnavutköy Özpınar Menba suyunda çalışan kadın işçilerle konuştu

H.K.- İşyerinde kaç kız, kaç erkek işçi çalışıyor?.

İşçi- 20 kişi çalışıyor. İki-üç kişi dışında çalışanların hepsi kız.

H.K.- İşçiler kaç yaşlarında?

İşçi- 12 ile 15 yaşları arasında.

H.K.- En çok ve en az ücretler ne kadardır?

İşçi- En çok ücret alanın ücreti 1200, en az alanın 800 lira.

H.K.- Sizin ne gibi sosyal haklarınız var?

İşçi- Bizim hiçbir sosyal hakkımız yok. Üstelik tatil günümüz de yok. Bize büyük adamların yapamayacağı işi yaptırıyorlar. İşimiz tehlikeli olmasına rağmen sigortamız da yok. Her an elimizi bir cam kırığı kesebilir ve kesiyor da. Faşist patronun oğlu akşama kadar elinde sopayla başımızda dolaşıp duruyor. Kızınca başımıza vuruyor. Ama gene de çalışmaya mecburuz. Çünkü yoksuluz.

H.K.- Peki, siz kendi kurtuluşunuzu aramıyor musunuz?

İşçi- Bize kimse öncülük yapmıyor. Neyin nasıl olacağını bilmiyoruz. Bir devrimci arkadaşımız var. O bize bazı şeyler anlatıyor. Bize kurtuluşumuzun işçilerin, köylülerin devrimci mücadeleye katılmalarıyla kurulacak olan işçi, köylü iktidarında olacağını söyledi. Biz de ona inanıyoruz.

H.K.- Şimdiye kadar hiçbir sendikacı sizlerle ilgilenmedi mi?

İşçi- Hayır, hiçbir sendikacı gelmedi. Belki de kız olduğumuz için kimse ilgilenmiyor.

H.K.- Siz hiç birleşmeyi dayanışmayı düşünmüyor musunuz,

İşçi- Dediğimiz gibi bizimle hiç kimse ilgilenmedi. Ancak Halkın Kurtuluşu'nu bir arkadaş getirdi. Biz de okuduk. Dileriz ki her zaman gelsin okuyalım.

Yabancı işçiler, özellikle biz kadın işçiler üzerinde sömürü, baskı ve zulüm çok daha fazladır

Firma GROOPEL, temizlik firması ne kadar işçisi olduğunu kesinlikle bilmiyorum ama 200-300 arası kadar, sömürünün en son boyutlara ulaştığı yer, işçilerin hemen hemen hepsi yabancı, genellikle Türkiyeli ve Yunanistanlı. Alman olanların görevi her iş bittikten sonra kontrol etmek.

İşçilerin genellikle yabancı oluşları dolayısı ile sömürü burada alabildiğine. 200-300 işçisi bulunmasına rağmen en fazla üç kişi bir arada çalışıyor. Sendika falı yok, işçilerin çoğu kaçak, kaçak işçilerin üzerindeki baskı sömürü daha da fazla. Hiçbir hakları yok, [illegible], karşı gelmek söz konusu bile değil. Belirli bir işyerleri olmadığı gibi günde üç-dört ayrı yerde çalışmak mecburiyetindeler. İş saatleri normal olarak 9 saat. Bu genel olarak 11 saat sürer. 11 saat temizlik ve paspas. Bu arada yolda geçen saatler saati sayılmıyor. Yani bir yerde işi bitirip de başka yere giderken geçen zaman iş saati dışında sayılmakta, o saatlerin parası ödenmiyor.

İşçilerin çoğu kaçak işçi olduğu için seslerini çıkartamıyorlar. Biraz baş kaldıranın da hemen işine son veriliyor. Aynı şekilde bizim de işimize son verildi. Biz iki kişi (diğer arkadaş İtalyalı ve 14 yaşında) büyük bir mağazanın temizliğinde çalışıyorduk. İkimizde kaçak, sabah saat 5.45'de iş alıyorduk. Mağaza 9.00 da açıldığı için bu zaman zarfında bütün iç temizlik bitmesi gerek. Yani dört katın paspas, çöp dökme ve 11 tuvalet temizliği, üç saat içinde bitmeli. Ondan sonra arka bölmelerin temizliği. Anons edildiği zaman elinde ne iş varsa bırakıp çağrılan yere gitmelisin. Yemek paydosunda bile olsan. Bir keresinde en üst kattaki lokantanın tuvaletlerinin kontrolünden geliyorduk (Her yarım saatte bir tuvaletleri kontrol etmelisin) numaramızı anons edip şefin yanına gitmemizi söylediler. Ellerimizde kovalar, paspaslarla gittik. Daha bizi uzaktan görür görmez bütün gücü ile bağırmaya başladı. "Pis yabancılar, burayı kendi ülkenizmi zannettiniz" ve daha bir sürü hakaret. Bu arada bütün müşterilerin içinde lokantada da hakarete devam ediyordu. Biz ne yapacağımızı şaşırdık. Meğer beyefendinin bu kadar sinirlenmesine sebep tuvalette bir müşterinin içip bıraktığı bira şişesi imiş. Biz az evvel kontrol ettiğimizi, bunu bizden sonra koymuş olduklarını söyledik o hala bağırıp çağırmaya devam etti. Biz daha fazla dayanamayıp bulunduğumuz yerde herşeyi bırakıp burada çalışamıyacağımızı söyleyip yollandık, böyle bir şey beklenmemiş olacak ki çok şaşırdı. Lafı ağzında kaldı. Hemen çıkış kapısına telefon edip bizi bırakmamalarını söyledi. Çıkışta bizi bırakmadılar. Biz ısrarla çalışmıyacağımızı söylüyorduk. Bizim usta başına telefon edip getirttiler. Kadın ne istediğimizi, niye çalışmadığımızı sordu. Anlattık O da şefe çok kızmış porlarında şefin yanına gitti. Biraz sonra gelen şef "sizden özür dilerim, akşam uykusuz kaldım dolayısı ile sinirlerim çok bozuk" diye adi bir tavırla özür diledi.

Aslında bizi hemen sepetlerlerdi, ama bütün işçiler izinde olduklarından bize ihtiyaçları vardı. Ve nitekim bir hafta sonra beni, ardından İtalyan arkadaşı kapı dışarı ettiler.

Bizim daha fazla direnmemizi önleyen, belimizi büken tek şey kaçak işçi olmamızdı. Normal işçilerin çalışma şartları ise bizimkinden pek farklı değildir. Onlarda aynı şekilde horlanıyor, ezilip sömürülüyorlar. Sendika falan yok. Onun için de çıkış verildiğinde hiçbirşey yapamıyorlar.

Bu arada şunu da önemle belirteyim. Bu firmada hep kadın işçiler çalışır. Kadınlar üzerindeki baskı, sömürü ve zulüm burada bütün çıplaklığı ile ortada.

KAHROLSUN, KADIN İŞÇİLER, EMEKÇİLER VE BÜTÜN İŞÇİ SINIFI ÜZERİNDEKİ SÖMÜRÜ BASKI VE ZULÜM!

YAŞASIN EMEKÇİ KADINLARIN VE TÜM EMEKÇİLERİN KURTULUŞ MÜCADELESİ!

ALMANYA'DAN TÜRKİYELİ BİR KADIN EMEKÇİ

DEVRİM OLMADAN KADINLAR KÖLELİKTEN KURTULAMAZ

Halkın Kurtuluşu Almanya'da çalışan bir kadın işçiyle konuştu

Almanya'da kadın işçiler üzerindeki azgın baskı ve sömürü

Soru: Almanya'ya geliş nedeninizi ve Türkiye'deki hayatınızı kısaca anlatırmısın?
Cevap: Ailem aslen Tunceli'li. Bütün aile fertleri 1938 Dersim İsyanı sırasında Çorum'a sürülmüş. Şimdi ise Adana'da yaşıyoruz. Ailemin tüm fertleri işçidir. Babam bir müddet sonra hastalanarak hastahaneye yattı. Gerek diğer kardeşlerimizin bakımı, gerekse babamın hastane masrafları benimle erkek kardeşimin sırtında idi. Ama ikimizin aldığı para yetmiyordu. Ben babama haber vermeden Almanya'ya yazıldım. Babam'a haber verirsem, ailemin durumu çok kötü olduğu halde izin vermeyecekti. Bir müddet sonra sıramın geldiği bildirildi. Babam o sırada hastahanede yatıyordu. Hasta hasta eve gelerek gitmemek için beni ikna etmeye çalıştı. Ama maddi durumumuzu açıklayarak sonunda ben onu ikna ettim.
Soru: İlk geldiğinde ne kadar para alıyordun?
Cevap: İlk geldiğimde 600 D.M. kadar para alıyordum.

tek gömlekle çalışılır. Hemen her işçi kadın ... ir eliy le çalışır, bir eliyle de sürekli terini siler. Bu bölümde çalışanlara vücutları sürekli su kaybettiği için çay verilir. Ama çay dedikleri kovayla getirilen bulaşık suyundan farksız bir sıvıdır. Ve bir çok işçi iğrendiği için içemez. Kuru ekmek imal edilen bölümde çalışanlar, sürekli olarak makinadan kuru ekmekleri alıp, paketlemek zorundadırlar. Bu işlem sırasında hemen herkesin elleri makinaya sürünmekten aşınır ve kanamaya başlar. Fabrikada imalat bant sistemi ile yapılır. Önünden sürekli geçen banttaki ekmeği, bisküviyi veya pastayı alıp paketlemek zorundasındır. Bir saniye bile ellerinin veya gözlerinin çalışmaması mümkün değildir. Bir kere bile geçiksen başımızda ana-var gibi dolaşan Mayster'in olmadık hakaretlerine maruz kalırsın. Paketlerin doldurulması işinde kadınlar çalışır. Ama paketlerin kaldırılması yerleştirilmesi gibi son derece ağır işler de yine kadın işçilere an-

çabalarıyla işçileri daha fazla çalıştırırlar. Sömürünün en ağır yükü yabancı işçiler üzerindedir. Bantlarda çalışan bazı Alman işçileri de mayster çalıştırmayıp, bizleri kontrolle görevlendiriyor. Böylece onların işini de bizler yapmış oluyoruz. Maysterlerin hakaret etmesi, küfretmesi olağan işlerdendir. Bir çok kez bisküvi paketlerini işçilere fırlattıklarına, hatta tokat attıklarına şahit oldum. İtiraz edecek olsan her zaman cevap aynıdır: "Sizleri buraya biz mi getirdik? Dışarda bir sürü iş arayan insan var. Hatta sizin yüzünüzden Almanlar bile işsiz kalıyor, çekin gidin memleketinize." Bir keresinde bir Türkiye'li işçi çalıştığı makinadan alınıp hiç bir gerekçe gösterilmeden başka bir yere verilmek istendi. Kadın işçi, gerekçesiz makinasından ayrılmasına karşıçıkınca tüm Maysterler, hatta şefler toplanıp işçiyi yaka paça fabrika dışına götürüp, çağırdıkları polise teslim ettiler.

Sendikalar patronun "Hak"kını korur

Soru: Sendikaya üye misiniz? Üye olduğunuz sendika bu haksızlıklara karşı işçileri koruyor mu?
Cevap: Sendikaya üyeyiz. Ama sendika en az patron kadar patronun hakkını koruyan bir kuruluş. Her ay işçilerden 9.50 Mark sendika parası kesilir. Bu aidatların bir aylık toplamı sadece bizim fabrikada aşağı yukarı 20.000.D.Mark tutar, ama şimdiye kadar, sendikanın bu paraları bir kere bile işçiler için kullandığını görmedim. Sendika temsilcileri hep Almanların arasından seçilir. Zaten bizim, yani yabancı işçilerin sendika seçimlerinden haberimiz bile olmaz. Seçilen işçi temsilcilerini bir kere sene sonunda Toplu İş Sözleşmesi imzalandığı sırada görürüz.
Son yapılan Toplu iş sözleşmesini anlatırsam durum daha iyi anlaşılır Yapılan toplu iş sözleşmesine bütün işçiler çağrılır. Ama dil bilmediğimiz için biz genellikle sonuna kadar öyle otururuz. Sözde bir tercüman da getirilir. Ama tercümanın tek söylediği "Gürültü etmeden oturun ve söylenenleri dinleyin"dir. Sendikacı toplu sözleşmenin sonunda yaptığı konuşmada, "İşçilerin çok fazla hasta kaldığını, bu durumun fabrikayı zarara soktuğunu, fazla hasta kalındığı için işten atılanlar olursa sendikanın bu işçilerin haklarını savunmayacağını" belirtti. Kendi başımdan geçen bir olay sendikacıların durumunu daha iyi anlatır: Bir hafta hasta kalmıştım. İyileşince yine eski makinamın başı-

önemli bir haber geldi diye düşünerek yanına gittim). Müdür benim politikayla ilgilendiğimin tespit edildiğini, politikayla ilgilenmenin yasak olduğunu, tekrarı halinde işten atılacağımı söyledi." Ben de "bunun Almanya'da serbest olduğunu, her işçinin buna hakkı olduğunu" belirttim. Müdür "bunu ancak Haym'ın ve fabrikanın dışında yapabileceğimi, sendikacıyı Hayma gönderdiğini ve sendikacının odamda politik resimler bulduğunu söyledi.
Soru: Odada ne tip resimler vardı?.
Cevap: Devrimci ustaların resimleri vardı. Lenin'in, Stalin'in, Mao'nun resimleri ile Halkın Kurtuluşu'ndan kestiğim bazı resimler vardı. Ben resimleri kaldırmayacağımı belirttim. Odaya para verdiğimi ve bunun en tabii hakkım olduğunu söyledim. Daha sonra Haym'ın duvarlarını kirlettiğim için bir ihtar cezası verdiler. Devrimci düşüncelere ilgi duyan tüm arkadaşların üstünde benzeri baskılar uygulanıyor. Bir arkadaşın odasında da, İsmail Gökhan Edge ve Yılmaz Güney'in resimleri varmış. Yurt şefi gelerek bunları kaldırmasını söylemiş. Arkadaş İsmail Gökhan Edge'nin afişindeki Almanca yazıları göstererek işkencede öldürülen bir proleter devrimcinin resmini kaldırmayacağını belirtince, Müdür: "Hükümete karşı gelmese idi öldürülmezdi. " diye cevap veriyor. Aynı müdür Yılmaz Güney'in resmini de kaldırmasını istiyor. Arkadaş o'nun bir artist olduğunu söyleyince, Müdür, "biz o'nun nasıl bir artist olduğunu biliyoruz". diye cevap veriyor. Açık ki fabrika yöneticileri, işçilerin en küçük şekilde bile devrimci düşüncelerle eğitilmemesini, bunun kendileri için son derece tehlikeli olduğunun bilincindeler.

Devrimci düşünceleri yaymak için çaba harcıyoruz

Soru: Bütün bu baskılar, sizlerin fabrika içinde politik çalışma yapmanızı engelliyormu?
Cevap: Engellemiyor elbette. En çok yapabilecekleri şey bizi atmaları olur ki, bundan da korkmuyoruz. Fabrika içinde ve Haymlarda kendi aramızda toplanıp tartışıyoruz. Devrimci yayın organlarını okuyoruz. İşçi kız arkadaşlara özellikle kadınların ve yabancı işçilerin üzerindeki baskı ve sömürüyü anlatmaya çalışıyoruz. Fabrikadaki, Haym'daki her işçinin görebildiği somut durumları anlatarak arkadaşlara kurtuluşumuzun

RESİM II: BRAND'da ÇİFTE BANDDAN BİR GÖRÜNÜŞ

şimdi de 650 Mark alıyorum.
Soru: Bu kadar az paraya rağmen ailene yardım etmen nasıl mümkün oluyor?.
Cevap: Aslında bu paranın tümünü harcasam bile burada insan gibi yaşayamam. Ama buna rağmen aileme yardım ediyorum. Bunu bir çok kez çorba ekmek yiyerek, işe yayan giderek gerçekleştiriyorum.
Soru: İlk geldiğinde nasıl güçlüklerle karşılaştın?
Cevap: Tamamen yeni bir toplumun içine gelmiştik. Üstelik ailesi de yanında olmayan tek başına bir kızdım. Her şey yabancı idi. Dil bilmememiz güçlükleri daha artırıyordu. Adetler gelenekler her şey değişikti. Meselâ; ilk geldiğim haftaların birinde, pazar, cumartesi açık dükkan olmadığını bilmediğim için Cumartesi günü alışveriş etmeyi unuttuğumdan, hafta sonunu aç geçiriyordum. Çalıştığımız fabrika son derece büyük olduğu için bir çok kere giriş kapısını bulamayıp, fabrikanın etrafında dolaştığım oldu. Dil bilmediğim için kimseye bir şey de soramıyordum. O günlerde çevreyi tanımamı sağlayan, bana yardımcı olan, aynı fabrikada çalışan ve Türkçe bilen bir Yunanistanlı işçi kadın oldu. Fabrikada kadınlar ağır işlerde çalıştırılır. Üstelik de bir erkek işçi kadar hızlı olması istenir. Mayster'den tek işittiğimiz kelime; daha hızlı daha çabuk'tur, bir de hata yaptığımız zaman hakaret...Sözde fabrikaya alınan bütün işçiler, imalat işinde çalıştırılmak üzere alınırlar. Ama tuvaletlerin temizliği, ortalığın temizlenmesi hatta bulaşığın yıkanması bile işçi kadınlara zorla yaptırılır.
Soru: Günde kaç saat çalışıyorsunuz? Bu süre içinde ne kadar mola verilir?
Cevap: Günde sekiz saat çalışırız. Bu sekiz saat için de 15 dakika yemek molası verilir. Bu onbeş dakika içinde, yemekhaneye gidip gelmek de dahildir. Yemek yemeye insanın ancak 7-8 dakika kadar vakti kalır. Fabrika yemek çıkarmaz. Her işçi yemeğini kendi getirir. Getirilen yemek de elbette, ancak bu onbeş dakikada yenilebilecek peynir, ekmek gibi şeylerdir. Yemekhanede bir dakika fazla kalacak olsan veya yemeğini verilen süre içinde bitiremezsen, Mayster hemen başında biter. Yemeği yarım bırakıp Mayster'i takip etmek zorundasın. İtiraz edecek olsan kapının yolunu gösterirler. Bu sekiz saatlik süre içinde on dakika da tuvalet molası verilir. Bu sürenin dışında tuvalete git-

BRAND'DA PAKETLEME VE TARTI BÖLÜMÜ

rılır.
Soru: Hangi fabrikada çalışıyorsun. Çalıştığın fabrikada ne kadar işçi çalışıyor?
Cevap: Büyük bir bisküvi fabrikasında çalışıyorum. Ama bu fabrika bizdeki bisküvi fabrikalarından çok değişik. Çok değişik cinste bisküvi, pasta, kuru ekmek imal ediliyor. Fabrikada toplam 5000 kadar işçi var. İşçilerin %90'ı kadın. Erkek işçiler sadece makinaların bakımıyla uğraşıyor. Kadın işçilerin büyük çoğunluğu ise yabancı işçi. Portekizliler, İspanyollar, İtalyanlar, Yugoslavlar, Yunanlılar, Türkiyeliler çalışıyor.
Soru: Fabrikadaki çalışma koşullarını anlatırmısın?
Cevap: Fabrikada çalışan kadın işçiler, erkek işçilerin bile güçlükle yapacağı her türlü işte çalıştırılırlar. Hamurların makina ile yoğrulduğu bölümde çalışanlar, ağır hamuru sürekli olarak aktarmak zorundadırlar. Fırınların önünde çalışmak tam bir cehennem ... bile sıcaktan bir

mek istersen, yerine başkasını koymak zorundasın, koya
mazsan tuvalete de gidemezsin. Aslında bu molaları da
fazla çalıştırarak yok ediyorlar. Sab... ilevin servis
arabaları işçileri on-onbeş dakika ön... e getirir, işçi-
ler fabrikaya geldiğinde bantlar çalı... ıyor olduğu için
herkes on-onbeş dakika önce iş başı... nar. Bir çok
kez de dağılma saatinde bantlardan m... gelmeye devam
eder. İşçiler mal bitinceye kadar, y... ni on dakika ka-
dar daha çalışırlar. Bütün bunlar gö... önüne alınırsa
diyebilirim ki, bu sekiz saatlik sür... içinde hemen he-
men mola verilmemektedir.
Soru: Maysterlerin davranışları hak... ında bilgi verir-
misin?
Cevap: Fabrikada 100 kadar mayster ... ardır. ve bunlar
tam anlamıyla patronun uşağı durum... dadırlar. Ekonomik
olarak çok iyi durumdadırlar. Aylı... maaşları 2000 Mar-
kın üstündedir. Ayrıca üretim fazl... yapılırsa prim a-
lırlar. Üretimde artışı çalışan ... çiler gerçekleştir-
diği halde, primi Maysterler alır ... Bunun içinde bütün

BİSKÜVİ FABRİKASI BRAND'DA FIRINDA ÇALIŞAN İŞÇİLER VE ÖNLERİNDE AKAN BAND

na döndüm. Ama Mayster gelip beni başka bir makinaya vermek isteyince itiraz ettim. Bunun üzerine Mayster beni hırpalayarak yeni gösterdiği işte çalışmamı yoksa kovulacağımı belirtti. Bende durumu gidip sendikacıya ilettim. Ama sendikacı Maysterin dediğini yapmak zorunda olduğumu yoksa kovulacağımı söyledi. Daha sonra da Maysterle konuşup, bana bir İhtar cezası verdi. Fabrika idaresi, her işçinin belli aylar içinde izine çıkmasını şart koşuyor. Biz buna itiraz edince Mayster boşuna sendikaya gitmeyin, onlar da bizim dediğimizin dışına çıkamaz dediler. Gerçekten sendikaya gidip, idarenin belirttiği aylar içinde izne çıkmamızın haksızlık olduğunu belirtince, sendikacının verdiği cevap; "Ben bu işlere karışmam gidin, bu işinizi Mayster'le halledin." oldu.

İşçi Haym'larında yaşama koşulları kötüdür

Soru: İşçi Haym'ları (İşçi yurtları) hakkında da biraz açıklama yaparmısınız?
Cevap: Kaldığımız Haym'da odalar genellikle dört kişiliktir. Mutfak en alt kattadır. Zaten günde bir kez sıcak yemek yapmak fırsatımız olur. Bunun içinde mutfaktaki ocaklarda sıra beklemek zorunda kalırız. İşten yorgun argın geldikten sonra burada sıra beklemek tam bir işkence oluyor, bunun için genellikle yine peynir ekmeği tercih ediyoruz. Haym'ların kapısı saat 18.00 de kapanır. Geç kalırsak zili çalıp Haym müdürünü çağırmak zorundasın. Elbette böyle bir şey olursa, niye geç geliyorsunuz diye Haym şefinin bir sürü hakaretini dinlemek zorunda kalırız. Haym fabrikaya 20 dakika uzaktadır. Otobüs parası vermemek için, karda yağmurda o yolu sürekli yayan yürürüz. Her katta bir banyo vardır. Banyo da sıcak su akması için Haym müdürüne "rica" etmek zorunda kalırız. Odalarda kalorifer olduğu halde fazla masraf olmasın diye geceleri genellikle müdür tarafından söndürülür. Gerekçe olarak da Müdür Bey "fazla sıcağın insan sağlığına zararlı olduğunu" söylüyor. Bir çok arkadaş geceleri yatağımıza sıcak su dolu lastik torba koyarak ısınmaya çalışıyoruz. Haym şefleri de tam bir mayster gibi davranırlar. Bir işçi arkadaşı Haym müdürünün dövdüğüne bile şahit olduk. Gerek Haym'da gerekse fabrikada, onların deyimiyle, politikayla ilgilenmek kesinlikle yasaktır. Bir gün fabrika müdürü beni odasına çağırdı (Fabrika müdürü ancak çok önemli durumlarda odasına bir işçiyi çağırdığı için, Türkiye'den ailemle ilgili

ancak devrimle gerçekleşeceğini kavratmaya çalışıyoruz.
Soru: Devrimci düşünceye ilgi duyman nasıl oldu?
Cevap: Türkiye'de iken de yaşadığımız şartlardan kurtuluşun yollarını kendi kendime düşünüyordum. Devrimci fikirlere sempati duyuyordum. 1971 olaylarının da üzerimizde etkisi oldu. Okullarını bitirince kendilerini rahat bir hayat bekleyen gençlerin, inandıkları dava uğruna ölmeleri bizi etkiliyor ve düşündürüyordu. Buraya geldiğimde de işçi sınıfı için her yerde şartların aynı olduğunu, her kapitalist ülkede sömürü ve zulmün üç aşağı beş yukarı aynı olduğunu gördüm. İlk sıralarda ne yapacağımızı bilmiyorduk. Elimize, devrimci yayın organları geçmiyordu. Olup bitenleri burjuva gazetelerinden takip etmeye çalışıyorduk. Daha sonra çalıştığımız şehirde, Türkiyeli işçi ve öğrencilerin bir dernek kurmaya çalıştıklarını duyduk. İlk andan itibaren bizde derneğe birkaç arkadaşla gidip gelmeye başladık. Başlangıçta derneğe gidip gelen arkadaşların tümü ilerici olmasına rağmen, kızların derneğe gelmesi garip karşılanıyordu. Daha sonra bizim tutumumuz olumlu bir örnek oldu. Bütün erkek arkadaşlar, karılarını da derneğe getirdiler. Şimdi dernek kadın ve erkek işçi ve öğrencilerin eşit şartlarda çalıştığı bir yer haline geldi. Bizim aktif tavrımız bir çok erkek işçi arkadaşımızda kadınsız devrim olamıyacağını daha iyi kavramasına neden oldu.
Soru: Devrimci düşüncenin daha fazla etkinlik kazanması için ne tip çabalarınız oluyor?
Cevap: Kitlelerin olduğu her yerde devrimci düşünceleri yaymak için çaba harcıyoruz. Doğru devrimci düşünceye sahip olduğunu gördüğüm Halkın Kurtuluşu gazetesini satmaya çalışıyorum. Yapılan mitinglere, toplantılara katılmaya çalışıyorum. Şimdi kurtuluşumuzun kendi ellerimizde olduğunu daha iyi kavradık. Biliyorum ki kurtuluşun gerçekleşmesi, işçi sınıfı egemenliğinin kurulması için bizzat işçiler çalışmalı ve devrim için çaba harcamalıdırlar.
Soru: Gerek Türkiye'deki gerek Almanyadaki kadın işçilere söyleyeceğiniz varmı?
Cevap: Tüm kız ve kadın işçi arkadaşlar zaten somut olarak kendi üstlerindeki azgın sömürü ve baskıyı her gün görüyorlar. Bunlardan kurtuluşun, sömürünün baskının sona ermesinin tek yolu DEVRİMDİR. Ve devrimin gerçekleşmesi için kadınlarda bizzat devrimci çabaya katılmalıdırlar. Başlangıçta bu güç gelebilir. Çevre tarafından normal karşılanmıyabilir. Ama sonunda çevremiz de, bunu doğal karşılayacak ve çabamıza saygı duyacaklardır. Erkek arkadaşlar da, bu konuda daha fazla çaba harcamalı. Ön yargıları yıkmalıdırlar.

Türkiyeli işçi Yüksel Bıçakçı çalıştığı pres altında ezilerek can verdi

Bu iş kazası değil iş cinayetidir

Batı Almanya'nın Bielefeld şehrinde Thyssen metal fabrikasında 27 Nisan tarihinde Türkiye'li işçi Yüksel Bıçakçı çalıştığı press makinası altında ezilerek can verdi.

Bu basit bir iş kazası değil, kapitalistlerin bitmek bilmeyen kar hırslarının sonucu meydana gelmiş bir cinayettir.

Thyssen'de calışma temposu çok hızlı, akordlar çok yüksektir. Üç ay önce akordu 30 olan bir makinada akord 200'e çıkarılmıştır. Akordu tamamlamayan işçilere meisterler, şefler tarafından bağırılmakta, ücretler kesilmekte, çıkış verme tehditleri yağdırılmaktadır.

Ölen arkadaşımızın çalıştığı makinenin her iki-üç parçada bir temizlenmesi ve yağlanması gerekiyor. Fakat temizlik yaparken makinanın durdurulması ve yeniden calıştırılması çok zaman aldığı ve günlük akordu doldurmayı engellediği için işçiler makinaları durdurmadan temizlik yapmak zorunda kalmaktadırlar.

İkinci bir husus da, eskiden beş işçinin çalıştığı preste 3 kişinin çalıştırılmasıdır. Eskiden iki işçinin düğmeye basması ile harekete geçen press şimdi sadece bir işçinin kontrolüne verilmiştir. Bu da emniyet ve kontrolü azaltmıştır. İşçi sayısı azaltılmasına rağmen yapılan işin miktarı arttırılmış, akord yükseltilmiştir. Bu durum altında Yüksel Bıçakçı da çalışma esnasında, makinanın temizliği için stop etmeden makinanın içine eğilmiş ve inen pressin altında kalarak can vermiştir.

Thyssen'de azgın bir sömürü ve baskı uygulanmakta, hiç bir iş ve can güvenliği bulunmamaktadır, işçiler her gün bir kaza veya ölümle karşı karşıya çalışmaktadırlar.

Fabrika içinde meister ve forarbeitlerin zulümleri de her geçen gün artmaktadır.

Fabrikanın evlerinde işçiler üzerinde sömürü ve baskı uygulanmakta çok yüksek ev kiraları alınmaktadır.

Bizler tüm bu sömürü ve baskıdan kurtulabilmemizin ancak emperyalizmin, kapitalizmin tüm dünyada işçilerin emekcilerin, ezilen halkların mücadelesi ile yıkılması sonucu olacağının bilincindeyiz.

KAHROLSUN ALMAN EMPERYALİSTLERİNİN İŞÇİ SINIFI ÜZERİNDEKİ AZGIN SÖMÜRÜ BASKI VE ZULMÜ

KAHROLSUN ABD VE RUS SOSYAL EMPERYALİZMİ

KAHROLSUN FAŞİZM SOSYAL FAŞİZM

HALKIN KURTULUŞU SEMPATİZANLARI

ELTEK FABRİKASI İŞÇİLERİ:

"Sendika ağaları mücadelemizi engelleyemeyecek"

Eltek fabrikası 82 kişinin çalıştığı elektronik yedek parça imal eden bir fabrikadır.

Başlangıçta fabrikamızda sendika yoktu. Biz Maden-İş'te örgütlenmeye başladık.

Sendikaya başvurmadan önce, sendikalaşma üzerine eğitim yaptık ve iki ay sendikalaşmaya hazırlandık. Daha sonra Maden-İş sendikası IV. bölgeye başvurduk. Fabrikamız küçük olduğu için Maden-İş yöneticileri pek istekli değillerdi bizi üye yapmaya. Bizden DGM yasasının gündemde olduğu için daha sonra başvurmamızı istediler. Onların asıl korkuları, aramızda devrimcilerin olduğunu bilmelerinden geliyordu. Bize K.İ.D ile ilişkileri olanların olup olmadığını, varsa bunları aramızdan atmamızı söylüyorlardı.

DGM genel direnişinden ve aramızda tanınan iki proleter devrimci arkadaşın işten atılmasından sonra bize kayıt defterini verdiler. 51 kişi sendikaya üye olduk. Yetki için başvurduk. O zamana kadar 10 arkadaşımız işten atılmışlardı. Yemek boykotu ve 3 saatlik iş bırakma eylemini gerçekleştirerek patronu gerilettik.

İşten atılmalar bir süre durdu.

Sendika yöneticileri ise bize eyleme kalkışmamamızı, bizi desteklemeyeceklerini söylüyorlardı.

İşten atılmalar yeniden başladı. Fakat sendikal faaliyetimiz durmadı. Bu patronu deliye çeviriyordu. Tek tek bizi çağırarak sorguya çekiyordu.

2,5 ay sonra mahkemeden karar çıktı. 9 kişi 18 yaşını doldurmamış olduğu için sendikaya yetki verilmedi. Sendikacılar bu durumun kendi ihmalleri sonucu olduğunu kabul ettiler ve eksikler tamamlandıktan sonra yeniden yetki için başvurduk. Bu arada patron, 2. şube Hukuk Müşaviri avukat Hüseyin Yersuat'ın kurmuş olduğu faşist Türk-Krom-İş'i örgütlemeye çalışıyordu. İşçiler bu sendikaya zorla üye yapılıyor, üye olmayanlar işten atılıyordu. Biz bütün bu olan biteni sendikamıza bildirdiğimizde ise bize "oraya faşistler geldiyse, bizim orada işimiz yok" dediler. Ancak biz daha azimli çalışmaya kararlıydık. Sık sık sendikaya gittik. Fakat sosyal faşistler aramızda devrimcilerin olduğunu biliyor ve bizim sendikaya gelmemizi istemiyordu.

Şimdi yetkiyi faşistler aldı. Ama biz kararlıyız, ne faşistler ne de sosyal-faşistler mücadelemizi engelleyemezler.

KAHROLSUN SENDİKA AĞALARI
İŞÇİLER SENDİKA YÖNETİMİNE
YAŞASIN ULUSAL DEMOKRATİK HALK DEVRİMİ

Eltek fabrikasından
Devrimci İşciler

Eltek işçileri devrimci dayanışmanın bir örneğini vererek Java'da direniste olan işçileri ziyaret ettiler.

YAĞCILAR KÖYÜ DEVRİMCİLERİ:

"30 faşisti köyümüzden kovduk"

Tüm Türkiye'de olduğu gibi şehrimizde de faşistlerin halka karşı saldırıları giderek artmaktadır.

Bundan bir ay önce faşistler köyümüze gelip gizlice afiş asmışlar, fakat bu afişler köyümüz devrimcileri tarafından yırtılarak yakılmıştır. 6 Mayıs akşamı aynı faşistler otuz kişilik bir grup halinde arabalarla, marşlar söyliyerek köyümüze geldiler ve köy kahvesine girdiler. Kahvede oturan köylüler bunlara hoşgeldiniz bile demeden, bu faşistler "Biz buraya olay çıkarmaya değil MHP adına konuşmaya geldik" dediler. Bunun üzerine köyümüz devrimcilerinden biri "siz memleketin her tarafını kana boyadınız, buradan defolun gidin" diye cevap verdi. Arkasından başka bir devrimci arkadaş [illegible] istemiyor. Burada daha fazla oturup olay çıkmadan kalkıp gidin" dedi. Ve kahvedeki televizyonun sesini sonuna kadar açtı. Bu sırada köylülerin hepsi birden faşistlere kalkıp gitmelerini emrettiler. Bu durumu gören faşistler korku ve panik içinde, hiç bir şey konuşamadan arabalarına binip köyü terkettiler.

Biz Urla'nın Yağcılar köyü proleter devrimcileri olarak faşist diktatörlük ve onların sözcüleriyle kanımızın son damlasına kadar savaşacağız.

YAŞASIN HALKIMIZIN BAĞIMSIZLIK VE DEMOKRASİ MÜCADELESİ
FAŞİZME ÖLÜM HALKA HÜRRİYET

Yağcılar Köyü
Proleter Devrimcileri

İzmit Cezaevinde devrimciler Kaypakkaya'yı anmak için açlık grevi yaptılar

Biz İzmit Cezaevinde bulunan siyası tutuklulardan Halkın Kurtuluşu, Halkın Birliği, Halkın Yolu, Halkın Gücü ve Kava taraftarı 7 devrimci, 4 yıl önce 17-18 Mayıs 1973'de devrimci önder İbrahim Kaypakkaya'nın faşizmin işkence hanelerinde katledilmesini protesto amacıyla 18 Mayısta bir günlük açlık grevi yaptığımızı halkımıza duyururuz. Mücadelesi bizlere rehber olsun.

KAHROLSUN FAŞİST DİKTATÖRLÜK

Hakim sınıfların kara bayrağı yalan, sahtekarlık ve demagoji ile örülüdür

Biz Çorum'un B.Palabıyık köyünün devrimci gençleriyiz. Köyümüz Çorum'a 15 km'dir. Elektriği vardır. Yolları çevre köylere göre zararsızdır. Köylülerin bir çoğu Almanya'da işçidir. Biliyoruz ki hakim sınıflar bizi oyuna getirmekten her zaman gurur duyuyorlar. Almanya'yı bir "tanrı nimeti" olarak göstermeye çalışıyorlar.

Köyümüzün siyasi durumu [illegible] dir. CHP'nin afyonu bilinçsiz halkımızı uyuşturmayı başarabilmiştir, hem de halktan yana görünerek. Buna karşın köyümüzde bütün siyasi görüşlerin varlığı söz konusudur.

Muhtarımız AP'ye paraya satılmış bir uşaktır. Köyün kooperatifini banka olarak kullanmaktadır. Bir milyona yakın kooperatif bütçesini yemiştir. Hakkında verilen şikayet dilekçeleri işleme konmamaktadır.

Seçimler döneminde köyde amansız bir fikir mücadelesi doğmuştur. Köyün 700 seçmeni vardır. Muhtar AP'ye oy çıkartmak icin durmadan adam satın alıyor. Çünkü efendilerine hoş görünmesi gerekiyor.

Bugün biz köylü gençlik olarak, halkımızı uyutan, uyuşturan her türlü gericiliğe karşı amansızca mücadele etmemiz gerektiğini her geçen gün anlıyoruz. Bizler genelde Türkiye'de özelde köyümüzde bütün gericiliğin saldırısına uğramaktayız. Gerçek kurtuluş yolunu gösteren, onu kurtuluş için örgütleyen gerçek devrimcileri karalamak için başta azılı düşmanımız faşizm, sosyal-faşizm [illegible] gerici unsurlar elbirliği ve dilbirliği yapıyorlar. Hepsi bir ağızdan "Maocu" sözüyle öcü gibi göstermeye çalışıyorlar. Daha ileri giderek alevi halkımızın dinsel duygularını körüklemek için "mayuyacı" imajını kullanmaktan dahi çekinmiyorlar. Böylelikle katıksız bir gerici oldukları ortaya çıkıyor. Karşı-devrimci cephe görevlerini yerine getirmek için yalanı, sahtekârlığı bayrak olarak kullanıyorlar. Gene de böyle bir ortam reformizmin afyonundan, faşizmin, sosyal-faşizmin ve gericilerin demogojisinden sıyrılarak tertemiz, namuslu bir proleter devrimci hareket gelişiyor.

İlimizde CHP'den veto edilen proleter devrimci aday adayı, bağımsız aday oldu. Köylerde şehirde her yerde tüm güçlüklerimize

De.Sa.7

Zulme karşı bileniyoruz

Ben Tunceli Çemişgezekten dertli bir anayım. 14 Mart gecesi saat 02'de polis evimize baskın yaparak bilmediğimiz bir nedenle oğlum Cafer Demirtas'ı emniyete götürmüs, dövmüstür

Ertesi gün öğrendiğimize göre Aziz Yıldız isimli bir gerici 14 Mart gecesi saat 22.10'da evinde bilinmeyen kişilerce av tüfeği ile bacağın-

De.Sa.7

İŞÇİ-KÖYLÜ MEKTUPLARINDAN

BÜYÜK HOP KÖYLÜLERİ

Urfa'nın Siverek ilçesinin Hop köyü köylüleri mektuplarında köylerinin bir dağ köyü olduğunu, topraksızlığın yüzünden, Adana'ya gidip tarım işçiliği yaptıklarını söylemektedirler. Ağalar ve aşiretler arasında kavgaların olduğunu söyleyen Hop'lular kavgalara katılmayan köylüler üzerindeki ağaların baskısını şöyle anlatıyorlar: "Ağaların en zalimi, milletvekili Mehmet Celal Bucak gönderdiği eşkiyalarla köyümüzü 12 saat kurşun altında tuttu. Bu baskıda bir köylü öldü, evin icinde bir kız çocuğu vurularak yaralandı. Tışrıkçılar (ağanın adamları) hayvanlarımızı otlatan çobanı ve yüzden fazla koyun ve keçiyi götürdüler. Ölümle sonuçlanan baskından sonra askerler Celal Bucak'ın aşiretine bağlı Desiman köyüne giderken Bucak'ın tışrıkçıları tarafından bir Konyalı asker vuruldu. Bundan sonra ordu birlikleri bir hafta sürekli baskın yaptılar. Ancak 70 tışrıkçıdan sadece 5 tanesini yakaladılar. Albay 70 bin liraya anlaşarak 30 bin lirayı peşin 40 bin lirayı da sonradan almak üzere bölgeden çekilmiştir.

Askerler gittikten sonra köyümüzü zorla aşiret kavgasına sürükleyen Muhtela köyü bağlı bulunduğumuz Karavar aşiretine bağlı köylüler tarafından iki sefer basıldı. Üç ay süreyle zaman zaman çatışmalar oldu. En uzunu 4 Nisan'dan, 6'nisan'a kadar sürdü. Bu catısmada bir çobanımız vuruldu, 3-4 kişi de yaralandı.

Bu kavgalara sebep toprak ağalarıdır. Bu ağalık yıkılmadıktan sonra bu kavgalar bitmez. Biz Hop köyü halkı olarak diğer aşirete bağlı ezilen sömürülen aç bırakılan, doktorsuzluktan yatağında kıvranan, köylülere sesleniyoruz.

Bu kavgaları kimin için yapıyoruz? Bunlar kime yarıyor? Bu kavgalar ağalara yaramaktadır. Onlara karşı tüm köylüler birleşelim.

Kahrolsun ağalar, yaşasın köylüler, yaşasın Muhtela, Desiman, Niğit, Kılgan, Til, Kalına, Hop, Küçük Hop, Miyadün, Cikan, Divan, Sarik köylülerinin birliği."

İzmir Sezak Halı Fabrikası işçileri

İzmir Sezak Halı fabrikasından devrimci bir işçi mektubunda şöyle yazıyor:

"Sendikamız olan Teksif'in başına çöreklenmiş olan sendika ağaları, göz göre göre bizi patrona satıyorlar. Günde binlerce lira değerinde halı üreten bizler ayda 1240 liraya çalıştırılıyoruz ki bu parayla ancak 2 metre karelik bir halı satın alabiliriz. Temmuz ayında Toplu Sözleşme var. Patron daha şimdiden "yevmiyelere 2 yılda 60 liradan bir kuruş fazla zam vermem" diyor. Günden güne artan hayat pahalılığı karşısında bu bizi daha da açlığa mahkum etmek değil de nedir?

Hiç birimiz yemeklerden memnun değiliz. Hergün çorba, kuru fasulye, hoşaf. Çalışma sırasında sürekli şefler tarafından gözleniyoruz. Konuşmak, ihtiyacımız halinde birazcık oyalanmak yasak. Sanki esir kampında gibiyiz"

İşçi arkadaşımız, bu baskıların bütün Türkiye'de halka uygulananların bir parçası olduğunu bu baskılara sömürüye ancak Ulusal Demokratik Halk Devrimiyle sağlanacağını söylemekte ve tüm işçileri bu kutsal mücadeleye çağırmaktadır.

KIZIROĞLU KÖYLÜLERİ

Kars'ın Susuz ilçesinin Kiziroğlu köylüleri mektuplarında köyleri depremden zarar gördüğü halde hiç bir yardımın, tek bir konutun bile yapılmadığını söylüyor ve sömürünün zulmün ancak Ulusal Demokratik Halk Devrimiyle son bulacağına olan inançlarını haykırıyorlar. Köy muhtarı köylülere "Eğer Ülkü Ocakları'na kayıt olursanız size konut yaptırırız" demiş ama köy halkı bu iğrenc teklifi reddetmiş ve muhtarı teşhir etmişler.

Kiziroğlu köylüleri Kars ve çevresinde sütün taban fiatı 5 lira olmasına rağmen Şamiloğullarının kendilerini tehdit ederek 150 kuruştan aldığını, süt kurumuna gittiklerinde ise "Sizin sütünüzü biz almayız, Şamiloğulları alıyor. Biz onların işine karışmayız" diyerek onları sütü Şamiloğullarına yok pahasına satmak zorunda bıraktığını yazıyorlar.

Isparta'dan tünel işçileri

Gazetemize abone olmak isteyen bir grup tünel işcisi şöyle yazmaktadır:

"Biz İmranlı'dan gelip tünelde çalışmakta olan bir grup kürt işçisiyiz. Sömürünün en yoğununu yaşıyoruz. Ne bir sendikamız ne sigortamız, ne de sosyal haklarımız var. Patronlar her sene sırtımızdan milyonlar vururken bizler ekmek parası zor buluyoruz. Biz kurtuluşumuzun ancak Ulusal Demokratik Halk Devrimiyle gerçekleşeceğine inanıyoruz."

İSKENDERUN DEMİR ÇELİK İŞÇİLERİNİN DURUMU VE MÜCADELESİ IV

İşçiler, sorunları tartışmak için, düzenli toplantılar yapılmasını, yöneticilerin despotça buyruklar yağdırmasından önce, işçilerin görüşlerini almasını istiyorlardı. Sosyal faşist Cengiz Turhan ve diğer yöneticiler ise işçilerin bu haklı taleplerine "burası öğrenci kantini değil, sendikadır" diye cevap veriyordu.

İşçiler, işten atılan işçi arkadaşlara sahip çıkılmasını, onlara maddi yardım yapılmasını, işten atmaların protesto edilmesini istiyorlardı. Ama revizyonist yöneticiler işten atılan devrimci işçilere yardım etmiyorlar "Bunlar bizden değildir. Bunlar aşırı fikirlerinden dolayı işten atılmışlardır" diyorlardı. Devrim düşmanı Cengiz Turhan ve diğer yöneticiler, devrimci işçiler, mühendis ve öğrencileri sendikaya sokmuyorlardı.

Tüm bu acı gerçekleri gözleriyle gören devrimci, yurtsever ve demokrat işçiler revizyonist yönetimi yıkmaya çalıştılar, eleştirdiler. Ancak devrimci eleştiriye hiç tahammülü olmayan sosyal faşist Cengiz Turhan hiç bir söze kulak asmadı.

Bunun üzerine devrimci işçiler sendikada devrimci bir muhalefet oluşturdular. Muhalefet edenler sendikaya sokulmadı, tüm önerileri reddedildi. Eleştiri ve önerileri iletmek üzere sendikaya gelen muhalefetteki işçiler önceden hazırlanmış sopalarla karşılandılar ve dövüldüler.

Bu faşist yöntemler işçileri hayal kırıklığına uğrattı, sendikaya uğramaz oldular. Sendika ilk geldiği günlerde hergün yüzlerce işçiyle dolup taşardı. Yöneticilerin sosyal faşist yüzü açığa çıktıktan sonra kitle sendikayı terketti.

Muhalefetteki devrimci işçiler, tecrübesizlikleri, yüzünden önemli bir hataya düştüler. Sendikanın, yönetimindeki 3-5 revizyonistin değil işçilerin sendikası olduğu, sendikaya sahip çıkılması ve sendika yönetiminin revizyonistlerden temizlenmesi için mücadele, edilmesi yolunda işçileri seferber etmek yerine, onlarla birlikte sendikayı terkettiler. Böylece meydan revizyonistlere bırakılmış oldu. Daha sonra bu hata düzeltilmeye çalışıldı. Bazı önemli mevziler kazanıldı ama revizyonist yöneticiler yerlerini korudular.

Cengiz Turhan "Durumu idare etti" ve yetki Çelik-İş'te kaldı

1975 yılı sonunda yetki, dönemine girildi. Yetki dönemi başlayınca işçiler yarı-gönüllü, yarı-gönülsüzce tekrar işe koyuldu. Sendikaya hızla üye kaydı yapıldı. Ancak yetki alınamıyacağı ta başından belliydi. Bunu sosyal-faşist ağalar da biliyordu. Genel Merkez Cengiz Turhan ve diğer yöneticilere "durumu idare edin" diyordu. Gerçekten de "durumu idare ettiler", iş olsun diye Bölge çalışma'ya başvurdular. Ama hiç bir işçinin Çelik-İş'ten istifası bile yapılmadı.

Yetki Çelik-İş'te Kaldı. Ertesi gün Cengiz Turhan, yerine kendi benzeri bir sosyal faşisti bırakarak sessizce çekip gitti.

Daha sonra İsdemir'deki çok başarılı (!) çalışmalarından dolayı Genel Merkezce ödüllendirildi. Önce Erdemir'e Bölge Temsilcisi olarak atandı. Şimdi de Maden-İş başkan yardımcısıdır.

İsdemir'deki devrimci mücadeleyi engellemeye uğraşan Cengiz Turhan şimdi suyun başında, Maden-İş'te örgütlü olan tüm işçilerin, faşizme, sosyal faşizme, emperyalizme ve sosyal emperyalizme karşı mücadelelerini engellemeye çalışmaktadır.

İ.D.Ç. işçileri devrimci sendikalarını kendi güçleriyle oluşturacaktır

1977 yılında, Isdemir'de yeniden yetki meselesi var. Ancak Maden-İş'in hiç bir ciddi hazırlığı yok. 1975 de olduğu gibi gene "durumu idare etmeye" çalışıyorlar.

Bugün İsdemir'de faşist ler aldıklarına örgütlüdür 17.000 işçinin büyük çoğunluğu köyden yeni kopmuş, örgütlü mücadeleden geçmemiş, çoğunluğu reformist siyasetin etkisindedirler.

Tüm devrimci, demokrat işçilerin nefretini kazanmış, yüzleri iyice açığa çıkmış faşizme karşı asla ciddi bir mücadele veremeyecek olan Maden-İş yönetimi, tüm umudunu bu düzenin devlet güçlerine bağlamıştır.

Faşizmle, sosyal-faşizm arasında sınıf farkı yoktur. Her ikisi de aynı sınıfların ideolojisidir.

İ.D.Ç. İŞÇİLERİ İŞE GİRİŞTE, İŞYERİNDE, TRENDE, MAHALLEDE, EVDE, KADRO ALIMINDA, HAYATIN HER ALANINDA HAYATLARINI ZİNDAN EDEN FAŞİZMİ KENDİ GÜCÜYLE EZECEKTİR.

İSDEMİR PATRONLARININ KÖLECE ÇALISTIRMA VE SÖMÜRMELERİNİ İ.D.Ç. İŞÇİLERİ ENGELLEYECEK VE KENDİ GÜCÜYLE YOK EDECEKTİR.

İ.D.Ç. İŞÇİLERİ, İŞ VE CAN GÜVENLİĞİNİ, İŞTEN ATMALARIN SON BULMASINI KENDİ GÜCÜYLE SAĞLAYACAKTIR.

İ.D.Ç. İŞÇİLERİ MADEN-İŞ'İN SOSYAL-FAŞİST YÖNETİCİLERİN BÜTÜN ÇABALARINI BOŞA ÇIKARACAK, DEVRİMCİ SENDİKAL ÖRGÜTLERİNİ OLUŞTURACAKTIR.

İ.D.Ç. İŞÇİLERİ FAŞİST, SOSYAL-FAŞİST VE REFORMİST SENDİKA AĞALARININ TÜM ENGELLERİNİ AŞACAK VE ONLARDAN HESAP SORACAKTIR.

KAHROLSUN ÇELİK-İŞ'İN, ÖZDEMİR-İŞ'İN, MADEN-İŞ'İN SENDİKA AĞALARI!

İŞÇİLER SENDİKA YÖNETİMİNE!

GENEL GREV İÇİN İLERİ

[illegible] yenlerin ödemekle yükümlü oldukları tazminatları vermekten [illegible] sırtına yıkma planı olan kıdem tazminatı fonu tasarısı çalışmaları sürdürülmekteydi.

Amerikancı burjuvaziyi tedirgin eden bir başka olay Sovyet işbirlikçilerinin işçi sınıfının sendikal örgütleri üzerindeki etkinlikleriydi. Onlar bu etkinliği [illegible] işçi sınıfına [illegible] sulanıyorlardı.

Olayların akışı, net bir şekilde kestirilebilecek bir yol izlemiştir. Amerikancı büyük burjuvazi, saldırının açıkça [illegible] sürmüştür. [illegible] bir oyun [illegible].

DGM'lere karşı direniş bu saldırı karşısında işçi sınıfının, sosyal - faşist [illegible] bir zorlavarak [illegible] büyük bir mücadele idi. Onun başarısı, "DİSK" in [illegible] işçi [illegible] emekçi yığınların muhalefeti ve mücadelesinin ürünüdür.

Sosyal-faşistler onların sendika yöneticileri bütün bu dönem boyunca nasıl bir siyaset izlediler? Onlar, hem halkın ve işçi sınıfının [illegible] savunucusu [illegible] hem de bu mücadelenin faşist diktatörlüğün temellerini sarsacak boyutlara ulaşmasını önleme zorundaydılar. İşçi sınıfının ihtiyaçlarını savunmak zorundaydılar. Çünkü, [illegible] işçi sınıfı ve emekçi halkın duyduğu kin ve nefret ancak böyle [illegible] kendi denetimleri altında tutabilirlerdi. Faşist diktatörlüğü savunmak zorundaydılar çünkü bu onlar için [illegible] devlet biçimiydi.

Devrimci olmadan "devrimci" gözükerek [illegible] faşist emellerine [illegible] meye çalışmak sosyal-faşistlerin taktiği budur.

Sosyal-faşistler, amerikancı burjuvazinin bu saldırısı karşısında da bu taktiği izlediler.

Onlar sözümona "devrimci" görünme daha sıkı sarıldılar- bir yığın boş "sosyalist"sloganlarla şişkin yaygaralar kopardılar.

Oysa aslında örgütsel [illegible] ve hazırlıkları, [illegible]

Parlamenter hesaplar yaptılar ve işçi sınıfını [illegible] DGM direnişi bütün bu sosyal faşist tuzakları [illegible] sosyal faşistlerin [illegible] DGM direnişi sırasında işçi sınıfı [illegible] tukları tahribat büyük olmuştur.

Şimdi sosyal faşistler tarihi ters çeviriyorlar: "DİSK (yani sosyal-faşistler) DGM"yi ezdi"diyorlar.

Ama durum bu muydu?

Bu gün de aynı taktiği uygulamakta olan sosyal faşist sendika yöneticileri aslında 13 aydır engelledikleri bir mücadeleyi"açmak" zorunda kalışlarını, "sosyalist bayraktarlık"olarak işçi sınıfına yuttur maya çalışıyorlar. Onlar, amerikancı işbirlikçilerle sinsi ve gizli pazarlıklar la dolu 13 ay yani bir yıl boyunca, işçi sınıfını dağınık örgütsüz bıraktıktan sonra, seçim döneminde reformist uyuşturucu zehri işçi sınıfının bilincine hunharca zerkettikten sonra şimdi yeniden kof gürül tülerle piyasaya çıkıyorlar: "Hodri Meydan" "biz güçlüyüz!" "Haavvt!"....!! Fakat bu ucuz devrimci görünüş altında sosyal faşist taktik sırıtmaktadır. Bu 13 ay geç kalmış,geciktirilmiş bir grevdir. Ve ancak işçi sınıfının en bilinçli kesimleri"artık bıçak kemiğe dayandı" diye haykırınca sosyal faşist barikatlar yıkılmak zorunda kalmıştır.

İŞÇİ SINIFI GÜÇLERİNİ BİRLEŞTİRMELİ GENEL GREVE VE ŞİDDETLİ MÜCADELELERE HAZIRLANMALIDIR

Sosyal faşistlerin sendika tahakkümlerinin kırılması, ve onlarla mücadele amerikancı faşistlere karşı mücadele kadar zorunludur.

İşçi sınıfı kendisini,

Baş.ta.say.1'de

1975'ten bu yana [illegible] belirgin bir şekilde"sürü" gibi kullanan ve [illegible] sağarak kendi yararına kullanan sosyal faşistleri tanımak zorundurlar.

Önümüzdeki günler derin buhran günleridir.

Hiç bir hükümet ekonomik sömürünün azınlaşmaması, dolayısıyla halka şiddetli saldırıların yönelmesini engelleyemeyecek. Bu kof bir hayaldir.

İşçi sınıfı,sadece kendi gücüne güvenmeli, birliğini pekiştirmeli ve kararlılıkla mücadeleye atılmalıdır.

Düşman, sosyal faşistler de dahil oldukları faşist cephedir. Bütün işbirlikçi hakim sınıflardır.

Bu nedenle, değil kısmi grevler ve uzun [illegible] "görüşmeler" bütün işkolunu kaplayan büyük grevler bile yetersiz olma tehlikesiyle karşı karşıyadır.

Bu gün, bunları hiç olmadığı kadar önce olduğundan çok daha acil bir ihtiyaç haline gelen GENEL GREVDİR

İşçi sınıfı bir yıldan fazla bir süredir azgınca saldıran ve kazanılmış tüm hakları gasbetmek için DGM'lerin [illegible] şitli tertiplerden "seçim manevralarına", açık zulümden sahte vaatlere kadar her yolu deneyen hakim sınıfların genel ve topyekün saldırısıyla karşı karşıyadır.

İşçi sınıfının, haklarını korumak ve emekçi yığınlara yönelen saldırıyı göğüslemek için üzerine düşen görev, [illegible] bin işçinin yanına koşarak genel grev havalarını yükseltmektir.

Faşist ve sosyal faşist sendikacılar, mücadeleye engel olmaya çalışacak reformist sendikacıları aşarak,

DİSK ve MİSK-İŞ bünyesinde örgütlü ve sendikasız tüm işçilerin birliği için çalışarak genel grev bayrağını faşistlere ve sosyal faşistlere karşı yükseltelim.

SULAR İDARESİNİN

Baş.ta.say.1'de

her hangi bir şey söylemediği halde duydular. İş [illegible] Kişiler, arkadan ilerleyerek, elleri havada olan kişilerin yanına doğru gidiyor. Bu sırada silahlı kişiler yanlarından geçerken elleri havada olanların en önde bulunan siyah saçlı ve siyah [illegible] yıklı olanı, silahlı kişilere gülerek "bizim suçumuz yok abi" dedi.Silahlı kişiler gülümseyerek [illegible] yanına doğru yürüdüler. Bundan sonrasını izleyemedim ve olay yerinden ayrıldım. Bütün bu olaylar cereyan ederken aynı sokakta bulunan [illegible] ren uzun boylu esmer bir kişi gördüm.

Taksim katliamının aydınlığa kavuşturulabilmesine yardım etmesi için tanıklık ettiğim gerçekleri gazetenizde yayınlamanızı istiyorum. Can güvenliğim bulunmadığından, adım ve adresim gizli tutulmalıdır. Ancak adli makamlar önünde bu tanıklığımı tekrarlamaya hazırım

Bir Devrimci İşçi
(İsmi ve adresi mahfuz)

ZULME KARŞI

Baş.ta.say.6'da

dan vurulmuştur. Olaydan 2 saat sonra emniyete haber verilmiş ve Aziz Yıldız'ın oğlum Cafer ve arkadaşı Celal Aygördü tarafından vurulduğu iddiası ile her iki eve de polisçe baskın yapılmıştır. Cafer götürülmüş , ancak Celal olay gecesi Elazığ'da olduğu için bulunamayınca yerine babası ve annesi götürülmüştür.Soruşturma sonunda çocuklarımızın tutuklanması için hiçbir delil bulunmadığı halde savcı tarafından tutuklanmışlardır. O günden beri hapiste bulunmaktadırlar.

Oğlum ve arkadaşının olayla hiç bir ilgisi yoktur. Çünkü oğlum 14 Mart gecesi benimle beraber misafirlikte idi, bu ispatlıdır. Gene aynı gece Celal Aygördü ise, hasta olan yeğenini Elazığ'a götürdüğünden Çemişgezek'te değildi.

Biz Çemişgezekli yoksul halk tüm haksızlıkları görüyoruz ve onlara karşı daha da bileniyoruz.Yılmadan mücadele edeceğiz.

CAFER DEMİRTAŞ'IN ANNESİ

HALKIN KURTULUŞU
HAFTALIK GAZETE
SAHİBİ ve SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: NEVZAT AÇAN, YÖNETİM YERİ: N.OSMANİYE CAD.ATA İŞ HANI 34/404 CAĞALOĞLU-İSTANBUL, ABONE ŞARTLARI: YURT İÇİ YILLIK 125.-TL. 6 AYLIK 65.-TL. YURT DIŞI YILLIK 200.-TL. 6 AYLIK 100 TL. İLAN ŞARTLARI: SANTİMİ 30 TL.
BASKI DAILY NEWS VEB. GENEL DAĞITIM: YURT-DA ŞEFTALİ SOKAK NO: 10/4 SULTANAHMET-İSTANBUL,
YAZIŞMA ADRESİ: PK. 1107 SİRKECİ-İSTANBUL.

1 MAYIS KATLİAMINA

duklarına dair hakim sınıflara teminatlar verdiler.

Halkın sesi'nin 1 Mayıs tan sonraki bütün çabası faşistlerin ve revizyonistlerin suçlarını örtmeye hizmet etti.Elbette ki herkes cürmü kadar yer yakar. Halkın Sesi'nin çabası da karşı devrimci saldırının püskürtülmesini önleyemedi. Ama bu oportünizmin günahlarının affedilmesi için bir gerekçe olamaz.Üstelik Halkın Sesi yazarları 1 Mayıs katliamının üzerindeki kanlı kaldırma lafları altında suyu bulandırma,devrimciler ve yurtseverler tarafından ortaya çıkarılan gerçekleri örtbas etme veya bunlar karşısında toplu karşı -devrimci çeteler gibi sessiz kalma tutumlarını sürdürdüler.

İlk olarak; Halkın Sesi oportünistleri üç devrimci gazetenin; Halkın Birliği, Halkın Yolu ve Halkın Kurtuluşu'nun ortaklaşa tertipledikleri basın toplantısını, Babıali basını ve revizyonistlerin yayın organları gibi derin bir sessizlikle karşıladılar.Film ve slayt gösterileriyle kanlı tertibin birçok karanlık yönünü açığa çıkaran basın toplantısının etkisini silmek için gerçeklerden korkanlar gibi susmayı tercih ettiler.

Büyük dedektif pozlarında olayı aydınlatma çabası içinde olduğunu söyleyen Halkın Sesi yazarları güneşi balçıkla sıvamak için ellerinden geleni yapmaktadırlar.

"Üç el silah sesi kavşaktan, Üçlü blok'un içinden, Malta dolmuş durağı yönünden geldi", "İlk silah seslerinden 2-3 saniye sonra, hem tarlabaşına yayılmış olan üçlü Blok'un içinden hem de DİSK barikatı içinden yoğun ateş başlamıştır" (H.S. sayı 110 s. 12).

Yukardaki sözler bugün hangi yalancı iddiayı güçlendirmektedir? İlk olarak elbetteki revizyonistlerin "Mao'cular mitinge saldırdı" iddiasına şırınga yapmakta, ikinci cümleyle de faşistlerin "iki solcu gurup çatıştı" sözlerine haklılık kazandırmaktadır.Ama bunlar bizzat 1 Mayıs günü DİSK görevlisi olanlar tarafından yalanlanmış, ilk silahın devrimcilerden çok uzakta Sular İdaresinin önünden geldiği söylenmişti. (Bkz.Halkın Kurtuluşu S.56). Ama Halkın Sesi oportünistleri proleter devrimcileri karalamak için faşistlerin ve revizyonistlerin ağzıyla olayları aktarmaktan geri kalmadılar. Elbette her hizmet karşılığını görür. Bu nedenle Almanya'da T"K"P'li revizyonistler aynı iddiaları taşıyan Aydınlık bildirilerini kendi malları gibi her yerde dağıtmaktan çekinmediler. Proleter devrimcileri karalayan, onlara saldıran yazının altına revizyonistlerde imza atar faşistlerdeHeleonlarla aynı ağızdan konuşursan. İşte bu nedenle Almanya'da dağıtılan Aydınlık bildirisi, T"K"P'lilerin ek bildirisiyle, onların imzalarıyla ve "kahrolsun Mao'cu luk" sloganıyla son bulmuştur.

Çok polisiye roman okunduğu her halinden belli olan bir Halkın Sesi Yazarının kaleminden çıkan110. ve 111. sayılarındaki yazılar, yazarın dedektiflik heyecanını gidermekle kalsaydı çok masum bir çaba olacaktı. Ama "1 Mayıs'la ilgili bazı gerçekler" ve "Kazancı Yokuşu"gibi mütevazi başlıklar altındaki yazılar sinsice karşı devrime hizmet etmekte, olayların gerçek yüzünü gizlemektedir.

Halkın Sesi'nin 110. sayısının 13. sayfasında yer alan krokide aynı sinsi metod yansımıştır. Krokide 1 ve 2 no'lu ateş edilen noktalar proleter devrimcilerin ve DEV-GENÇ gurubunun bulunduğu alanları göstermektedir. Halkın Sesi yazarı böylece en önemli dört ateş noktasından ikisinden devrimcilerin ateş ettiğini ispatlama ça-

Baş.ta.say.1'de

bası içindedir. Ayrıca özellikle 111. sayıdaki yazının satır aralarına serpiştirilen cümleler Kazancı yokuşu başındakilerin (orada Dev-Genç'liler olduğuna göre) Dev-Gençlilerin havaya ve halkın üzerine ateş ettiğini ima etmektedir. Bütün bunlar faşistlerin ve sosyal - faşistlerin iddialarından ne derece farklıdır? Onların arayıpda bulamadığı böyle masum itiraflar değil midir? İşte bu nedenle Aydınlık 'ın basın bildirisi T"K"P'nin propaganda malzemesi olmuştur.

Halkın Sesi'nin dedektif özentisi yazarının faşizme ve sosyal-faşizme hizmet eden çabaları bunlardan da ibaret değildir. Bilindiği gibi katliamı yaratan ateşin geldiği en önemli noktalardan biri de Sular İdaresi binasının damıdır. Görgü tanıkları iki yeri, Sular İdaresi ve İnterkontinental otelini ateş edilen en önemli nokta olarak özellikle tespit etmişlerdir. Üç gazetenin tertiplediği basın toplantısında Sular İdaresi üzerindeki çelik yelekli, otomatik silahlı kişiler oynatılan filmde açıkça görülmüştür. Özellikle Halkın Yolu dergisinin 13. sayısında katillerden bazıları tanınacak kadar net gözükmektedir. Buradaki katillerin tespiti ve teşhiri katliamın üzerindeki son sis perdesini de indirmekte büyük öneme sahiptir. Bu sayımızda devrimci bir işçinin açıklaması ve yüzlerce tanığın ifadesi Sular idaresi üzerinden açılan ateşi ispat etmektedir. Ama bütün bunlara rağmen gerçekleri bulandırmak konusunda Halkın Sesi yine başını almış gitmektedir. Dedektif özentisi şöyle yazıyor.

"Sular idaresi üstünden ateş edildiği söylenmektedir. Ancak buradan ateş edilmediğini tespit etmiş bulunuyoruz" (HS, sayı:111 s.14).

Halkın Sesi'nin polisiye yazarının bu sözlerinin suçunu örtmek isteyen İstanbul Emniyet Müdürü Nihat Kaner ve siyasi polis müdürü Vural Yener'in Sular idaresi üzerinden ateş edilmediğine dair yalanlarıyla ne farkıvardır. Emniyet müdürü Sular idaresinin üzerindeki adamların şahsında kıskıvrak yakalanmıştır. Ama Halkın Sesi yazarı katillerin imdadına hızır gibi yetişmiş ve tıpkı polis müdürleri gibi bu noktadan ateş edilmediğine dair fetvasını vermiştir.

Halkın Sesi Sular idaresi üzerindeki katilleri aklamakta yetinmiyor, onları mağdur olarak da gösteriyor. Halkın Sesi'nin 110. sayısı şöyle diyor:

"Anıt çevresinden ateşlenen silahların hedefi ise, Tarlabaşı girişi, Sular idaresi üstüdür" (HS, sayı:110, s.12).

Aynı sayıda bu iddia kroki ile de kuvvetlendirilmeye çalışılıyor.

Ama ne hakim sınıfları ne de devrimci hareket içindeki onların borazanlarının gerçekleri örtmeye, güçleri yetmedi, yetmeyecek. Revizyonistlerin, faşistlerin ve Halkın Sesi oportünistlerinin içi kof, yalan ve iftiraya dayalı saldırılarını birkaç gün içinde yerle bir ettik.Bundan sonra da sinsi saldırıları aynı akibete uğratacağız.

Elimizde Sular İdaresinin üzerinde halka ateş edildiğine dair hiçbir şüpheye yer vermeyecek kanıtlarla dolu belgeler vardır. Günü gelince bunları açıklayacağız. Bu kanıtlar karşı-devrimcileri olduğu gibi oportünistlerinde yüzünde patlayacaktır.. Bundan kimsenin şüphesi olmasın.

Halkın Sesi'nin oportünist şeflerine gelince onların sesleri uzun zamandır hakim sınıfların seslerinden ayrılmayacak kadar benzeşmeye başlamıştı. Son olaylar bu benzerliği derinleştirmekten başka bir sonuç getirmedi.

Gerçekleri gizlemeye kimsenin gücü

Baş.ta.say.1'de

"c. Saldırıya uğrayan gruplar en çok DEV-GENÇ, TÖB-DER, MEM-DER gibi dernek, ve kuruluşların oluşturduğu insanlardır.

d. Alanın en hakim stratejik noktalarından yapılan ve on dakika kadar devam eden seri atışlarda iki bine yakın mermi yakılmıştır. Bu durum karşısında hedef gözetilerek ateş edildiği takdirde ölü ve yaralı sayısının çok büyük olacağı belirtilmektedir.

e. (Polisin durumu)Mihrak ve stratejik noktalardan açılan seri atışları takiben alanın içinde ve dışında görevlendirilen panzerlerin siren çalmaya başlamaları, halkın arasında alanın o tarafına, bu tarafına ilerlemeleri, ses bombaları atmaları, ateş açmaları, normal muhakeme ve soğukkanlılığını büyük ölçüde yitirmiş, can korkusu içindeki yüzbinlik kitlenin panik içine düşmesini süratlendiren diğer bir etken olmuştur."

b. DİSK kendisine karşı saldırı ve tertibin sol fraksiyonlardan herhangi biri veya birkaçından geleceği varsayımına dayanmış, önlemlerini buna göre almıştır Ancak saldırı çok beklenmeyen şekilde gelmiştir.

c. Sol fraksiyonun Halkın Yolu, Halkın Birliği Halkın Kurtuluşu ekiplerinden oluşan ve DİSK'in Maocu olarak niteleyip eleştirdiği grup, tanık beyanlarına göre olaylar patlak verdiği anda henüz alana girememiş bulunmaktadır. Tarlabaşı yolu ağzında alana girmeye hazırlanmaktadır...

d. (Intercontinental otelinde) önceden yerleşmiş yataklı müşteriler ile görevliler dışında hiç kimse otele kabul edilmemektedir. Otelden uzun menzilli si[illegible] ta-nıklarca ifade edilmekte-dir. Otelin önü yüzden fazla toplum polisi memuru tarafından korunduğuna göre bu silahlı şahısların, uzun menzilli silahlarıyla otele nasıl girip çıktıkları suali cevapsız kalmaktadır."

İddianame birçok gerçeğe parmak basmasına rağmen faillerin devletin faşist çeteleri olduğunu gizlemeye de çalışmaktadır. Kanlı olayların tertipçilerinin MİT ve CIA vb. karanlık güçler olduğu ergeç bütün çıplaklığıyla ortaya çıkacaktır.

ANGOLA'DA DARBE

Baş.ta.say.1'de

önemlidir.

DARBE ÖNCESİ GELİŞMELER:

MPLA (Angola Halk Kurtuluş Hareketi) içindeki bir kanat, bir süreden beri, ülke üzerinde bir süreden beri artan sovyet nüfuzuna, ve onun silahlı işgal gücü durumunda olan Küba ordusunun varlığına şiddetle karşı çıkmaya başlamıştı. Bu kanadın başında MPLA Merkez Komitesi üyeleri Nito Alvez ve Jose Van Dünem de bulunmaktaydı. Biri içişleri Bakanı, diğeri Ordu Komiseri olan Alvez ve Dünem, sovyetlerin ve Küba-nın varlığına açıkça tavır aldıkları için, önce Merkez Komitesinden ihraç edildiler daha sonra da tutuklandılar.

Darbeyi yapan askeri birliklerin Alvez ve Van Dünem'in destekleyicileri oldukları bildirilmektedir.Alvez ve V.Dünem'in serbest bırakılması için halk gösteriler yapmıştır. Bir ara radyoyu ele geçiren isyancılar halkı sovyetlere ve Küba askeri birliklerine karşı direnmeye ve Neto yönetimine karşı ayaklanmaya çağırmışlardır. Elde edilen ilk bilgiler, FMLA ve UNITA gibi gerici ve Amerikancı örgütlerin ayaklanmayla bir ilişkisi bulunmadığını göstermektedir.

DARBENİN BASTIRILMASI:

Darbe Küba askerlerinin de aktif rol almasıyla birlikte Neto yönetimi tarafından kanlı bir şekilde bastırılmıştır. Neto yönetimi en kanlı yöntemleri uygulamaktan çekinmemiştir.

Darbeyi bastıranların niteliklerí ve darbeyi bastırış tarzları da bunların sosyal emperyalizmin hizmetinde olduklarını göstermektedir.

Sovyet radyosu, Luanda dan bir Sovyet vilayeti gibi bahsetmekte, darbeyi bastıran güçlerin Sovyetlerin emrinde olduğunu ima etmektedir.

KURTULUŞUN YOLU SOSYAL-EMPERYALİZME KARŞI MÜCADELEDEN GEÇER :

Son olaylar bir kere daha göstermiştir ki,Angola'da gerçek ulusal ve sosyal kurtuluşun yolu zorunlu olacak sosyal-emperyalizme karşı mücadeleden, onun işbirlikçilerine karşı mücadeleden geçmektedir.

27 Mayıs darbesi,toplumda var olan çelişmelerin daha da olgun bir biçimde ortaya çıkmasının şartlarını yaratmıştır.

Angola halkı Portekiz sömürgecilerine verdiği dersi, Rus yeni sömürgecilerine de vermekte gecikmeyecektir.

Hakim sınıfların kara

karşın adayımız için çalışıyoruz. Devrimci propagandamızı yaygınlaştırmaya çalışıyoruz.

Adayımızın tanıtma afişlerini köyümüze yapıştırırken bir gece satılmış muhtar Celal Palabıyık içkili vaziyette arabasıyla, bize engel olmaya çalıştı. "Bu köy benden sorulur.Benim köyüme kimse bir şey yapıştıramaz" diyerek, bağırdı çağırdı. Tehditler yağdırdı. Fakat biz gene de devam ettik. Ve eskisinden daha keskin. Bütün güçlüklere karşın çığ gibi büyüyoruz. Çelikleşiyoruz. Emperyalizm, ve proleter devrimler çağı olan çağımızda, emperyalizm, proleter devrimci hareketi bastırmak için durmadan uşak satın alıyor. Büyükten küçüğe doğru bir uşaklar halkası oluşturuyor. Zincirleme birbirine bağlı olan Muhtar Celal Palabıyık da bu zincirin bir halkasıdır Fakat proleteryanın çelik balyozu bu zincirleri paramparça edecektir.

PROLETERYA PARTİSİNİN İNŞASI İÇİN İLERİ
HERKESE İŞ KÖYLÜYE TOPRAK
HALKA HÜRRİYET
KAHROLSUN ABD EMPERYALİZMİ VE SOVYET SOSYAL-EMPERYALİZMİ
KAHROLSUN FAŞİZM-SOSYAL FAŞİZM.

PALABIYIK KÖYÜNDEN
BİR GRUP YURTSEVER
DEVRİMCİ GENÇLER

Vatan Gazetesi

karılmış,Aslan Başer Kafaoğlu'nun yazısı yayınlanmamış, haberlere sansür konmuştur.

Bütün basının ağız birliğiyle saldırdığı ve "maocu" diye nitelenen grupların yürüyüş kollarının tek gazeteci tanığı ve 1 Mayıs günü bu devrimcilerle yürüyen Nihat Behram'ın kamu oyu için önemli olan gözlem ve izlenimleri ise gazetede kesin sansüre tabi tutulmuş ve Nihat Behram'ın, "yazısını yayınlamaktaki ısrarı" gerekçe gösterilerek, işine son verilmiştir.

Numan Esin'in bu gün için hesabı açıktır: Gazetenin direksiyonunu tek başına elinde tutmak ve rotasını istediği gibi tayin etmek.

Gazetenin ilk çıkış günleri ve özellikle de Nihat Behram'ın yazıları için yazdıkları sunuş ve duyurularda Numan Esin ve Alp Kuran'ın belirttikleri neydi? Solun her kesiminin görüş ve düşüncelerinin yer alacağı, demokratik yapıda, anti - emperyalist, anti - faşist,yurtsever, devrimci güçlerin seslerini duyurabileceği, patronluk değil devrimci arkadaşlık müessesesinin olacağı bir gazete değil mi? Bu sözlerin hepsi, gazete geniş bir okur kitlesine kavuşana dek geçerli olduysa da, bu gün için birer safsatadan ibarettir. Bugün için devrimcilerin ilanları dahi geri çevrilmektedir. Gazete kapısında polisiye önlemler alınmış, devrimci haber ve basın bildirileri, tıpkı diğer günlük paçavralar da olduğu gibi görmezden, duymazdan gelinmektedir.

Gazeteye kişiliksiz bir yapı adım adım sindirilmiş ve Nihat Behram'ın atılma olayıyla gazete sayfaları anti - revizyonist düşünceye kapatılmıştır.

Oysa düne kadar anti - revizyonist kesimlerin, sözcülerinin gazeteye özel çağırılışları ve demeç istenmesi de herkesin bildiği bir gerçektir.

Bir yandan "özgürlük kampanyaları" açılırken öte yandan devrimci yazarların polise ihbar edildiğini ve gazete çalışanlarının polis tehdidi altında tutulduğunu;

Bir yandan ücretsiz iş ve işçi bulma ilanları yayınlanırken, öte yandan gazetede sürekli işçi kıyımı yapıldığını;

Bir yandan sendikalaşmayı ve işçilerin mücadelesini savunur görünürken, öte yandan gazetede işçilere karşı her türlü alçaklık ve sömürünün uygulandığını bilmeliyiz....

Ve bütün demokrat, yurtsever, devrimci kişi ve kuruluşlar bu içten pazarlıklı tutuma aktif tepkileriyle müdahale etmelidir.

Günlük basında yurtsever - devrimci yazar ve basın işçilerinin mücadelelerine omuz verilmelidir. Onların Babıali patronlarına karşı sürdür-

Bas.ta.sau.3'de

dükleri mücadele bizim de mücadelemiz olmalıdır.

Nihat Behram işine geri alınıncaya dek ve Vatan işyerindeki işçilere ekonomik - sosyal güvenceleri sağlanıncaya dek Vatan patronunu protesto edelim ve bu gazeteyi almayalım.

"Tirajı tutturana dek kullanır sonra dilediğimi yaparım" hesabıyla, devrimci anlayışı kendi kasasında sanan Babıali patronlarına gereken cevabı verelim.

Devrimci düşünceye karşı polis-patron işbirliğinin yeni ve alçakça bir örneğini veren Numan Esin'i ve Numan Esin'leri tanıyalım....

Tunceli Bağımsız Milletvekili adayı

Baş.ta.say.1'de

çalıştığı söylenmektedir.

2 ci sırada yeralan Hüseyin Erkanlı ise Avukattır. Tunceli CHP il başkanıdır. Aşiretçiliğin düşmanı gibi görünür, fakat kendisi menfaati için en koyu aşiretçilik yapmıştır, ve hatta kendisi "1 Mayısa kadar aşiretçilik yapacağım, ondan sonra yapmam" demiştir.

Muhbirlerin düşmanı gibi davranır ama kendisi bu seçimde çıkarları sarsılınca devrimcileri ihbar etmiştir. Bir çok kereler MİT ve CIA benim kazanmamı istemiyor. Maocular da benim kazanmamı istemiyorlar. Onun için Bağımsız adayı destekliyorlar, bunlara AP para veriyor" gibi yalan ve iftiralarla devrimcilerle halkı karşı karşıya getirmenin planlarını yapmaktadır. H.Erkanlı köylüleri şöyle korkutuyor. "Bunlar bölücüdür, Maocudur, yeni bir 38 getirecekler bunları kovun" demektedir.

Sağ partiler güçsüzdür.Sosyal Faşist TİP'te Tunceli'de seçimlere katılıyor. Kitle bağı sıfırdır TİP'in başında şimdiki Belediye Reisi Süleyman Kırmızıtaş vardır. Bu şahıs Belediye arsalarını,mezarlığa varıncaya kadar satmış ve çeşitli yolsuzluklar yapmıştır. Bu güne kadar AP de dahil çeşitli partilerde şansını denemek istemiş, olamayınca en son TİP aklına gelmiştir. Ve tutup Tunceli'de TİP'in bürosunu açmıştır. Tunceli halkı bu üçkağıtçıyı da iyi tanımaktadır.

Tunceli'de Aydınlık oportünistleri ise genel siyasetleri doğrultusunda hareket ettiler.Aydınlıkçılar "halk CHP'nin etkisinde CHP'yi istiyor, CHP nin kurtuluş olmadığını halkımız kendisi görünceye kadar CHP'yi desteklemek lazım, bağımsız devrimci adayları desteklemek seçimi boykottur" dediler.

Aydınlıkçılar CHP'yi desteklediler.Erkanlı'nın devrimci olduğunu söyleyerek onun eteklerine yapıştılar. CHP lilerle beraber köylere çıkıp Proleter devrimcileri karaladılar.

Herkesin korktuğu işçi sınıfının bağımsız hareketinin gelişimidir. Ama korkunun ecele faydası yok tur.

Ahmet Demirdöven'e özgürlük.

Antep direnişi

Baş.ta.say.8'de

kurşunlar halka ölüm kusuyordu. Askerlerde artan huzursuzluk yüzünden yöneticiler denetim sağlayamaz duruma gelmişti. Bir asker öldü bu sırada.Antep halkı bu askerin de devlet kuvvetleri tarafından öldürüldüğünü söyler.

Mermiler yetişemiyordu yoksul eve, işçi Mehmet'i düşüremiyordu faşist namlular. Tankları saldırdılar. Tanklar yürüdü evin üstüne, ama Mehmet yoldaşın gözünü korku bürümedi, silahı susmadı.Tanklar çukura düşüyor, yanıyordu. Sonunda çevredeki evlerle birlikte Mehmet'in evini de yıkmayı başardılar. Mehmet'in son ana kadar çarpışan yiğit silahı sustu. Mehmet yoldaş da yüzlerce devrimci gibi halkı uğruna çarpıştı ve düştü Düztepe'de.

Antep direnişi şimdi bir halk destanıdır. İki yiğit yoldaşın adları, direnişleri devrimin şanlı sayfalarına yazıldı. Onların anıları mücadelemizde yaşıyor.

Şahtekarlıklar ortaya

Baş.ta.say.3'de

dediler. Ortalık karıştı. Soruyu Türkçe soran köylünün üzerine yürüdüler. Celal diye biri "3000 lira topladık, bin lirasını mezara harcadık 2 bin lirasını Halkın Sesi'ne verdik" dedi.

H.K.- Senin köyden ne kadar toplamışlar?

D.Şenpınar- Kendi köyümden onlara para veren olmadı. Köylüm bin lira toplayıp bana verdi. Benim zoruma giden şu: Çevre köylerden tanıdıklar"devrimciler kaç para verdi" diyorlar. Bu durumda ne diyeceğimi şaşırıyorum. Çünkü çevre köylerden para toplarken kocamın mezarı için topladıklarını söylemişler. Köylüler hep vermiş.

H.K.- Halkın Sesinden başka gelen oldu mu?

D.Şenpınar- Gidişleri o gidiş. Bir daha ne onlar geldi, ne de ben onları gördüm.

H.K.- Bunların sahtekarlıklarını herkese duyurmak istiyoruz. Söyleyeceğin başka birşey var mı?

D.Şenpınar- Herkes bu namussuzluğu duysun. Devrimcilik adına yapılan bu rezilliğin hesabını devrimciler sorsun. Bir ölünün ve benim adımı kullanıp para toplayan ve harcayan bu kişileri bütün halk tanımalıdır. Gelmiyorlar.Gelseler yüzlerine tükürecoğim. Madem ki parasızlar isteseler ben vereyim ama namussuzca davrandıkları için aldıkları para haram olsun.

H.K.- Halkın Sesi'nin yaptığı bu ve buna benzer sahtekarlıkları halk önünde açıklıyacağız.Onları da bu toplantıya çağırdık. Sende katılır mısın?

D.Şenpınar- Elbet katılırım. Mutlaka bana haber verin, onlardan hesap sorayım.

tertipler iflas

Baş.ta.say.8'de

düler, ve onların en kanlı tertipleri 1 Mayıs Katliamıdır.

Fakat, 1 Mayıs katliamında da hakim sınıflar,faşist ve sosyal faşistler suçüstü yakalanmışlardır. Onların 1 Mayıs üzerine inşa etmeye çalıştıkları yalan ve demagojiler de iflas etmeye mahkumdur.

Antep katliamı gibi 1 Mayıs Katliamı da faşistlerin ve sosyal faşistlerin hainliklerini kan içici suratlarını ortaya koymuştur. Faşistlerin ve sosyal faşistlerin hiçbir tertibi uzun süre foyası çıkmadan yaşayamamaktadır.Tertipler ortaya çıktıklarında ise hakim sınıflar en açık biçimde teşhir olmaktadırlar.

Yalanlar, tertipler ve demagojiler halkın devrim mücadelesini asla engelleyemeyecektir.

Aydınlık oportünizminin faşizm tahlilinin eleştirisi

Baş.ta.say.2'de

burjuvazinin diğer sömürücü sınıf ve zümrelerle kendi arasındaki menfaa çatışmalarını zor yoluyla çözümlemeye çalışması demektir." (PDA, Ocak 1971,Sy: 177).

"İşte böyle bir durumda hakim sınıfların en gerici, en emperyalist (NOT: bu tahliller Türkiye için yapılmaktadır) en şoven kesimleri faşist bir diktatörlük uygulama yönüne giderler. Parlamenter düzeni, yani hakim sınıflar arasındaki barışı bozarlar. Tekelci burjuvazinin faşist diktatörlüğü, yalnız halka karşı değil, aynı zamanda Parlamenter düzene bel bağlayan, çıkarlarını parlamenter bir çerçeve içinde en iyi temsil edilebileceğine inanan kesimlerine de karşıdır."age. Sayfa: 178)

Bu alıntılar, AYDINLIK dergisinin 64.sayısındaki görülen eksik yanları da kapamakta, bu konudaki siyasi - teorik tahlillerin bir bütün olarak kavranılmasını sağlamaktadır.

Buna göre:

* Emperyalistler arası ilişkiler açısından ele alırsak faşizm emperyalistler arası çatışmanın bir ürünü, hakim sınıflar arasındaki ilişkiler açısından konuşursak, faşizm, hakim sınıflar arasındaki barışın bozulmasının bir ürünüdür.

* Dünya çapında ele aldığımızda faşizm, "yükselen emperyalizme" özgü bir siyasi olgudur: Bir ülkenin "milli" sınırları açısından ele aldığımızda ise, tekelci burjuvazinin bütün kesimlerinin değil, sadece bir kesiminin siyasi bir sistemidir.Tekelci burjuvazinin faşist diktatörlüğü, diğer kesimlerine de karşıdır. Sadece "gerileyen emperyalist devletler" değil, aynı zamanda tekelci burjuvazinin bir kesimi de faşist değildir.

"geri" ülkelerdeki faşizm olgusunu şimdilik dışta bırakırsak AYDINLIK hareketi faşizm konusunda genel olarak bunları söylemektedir.

(DEVAM EDECEK)

İSKENDERUN AKALA FABRİKASINDAN

Baş.ta.say.4'te

almak işçiler için utanılacak birşey ve kendi sınıfına ihanettir. İşçi sınıfının devrimci mücadele tarihi, kendi sınıfına ihanet edenlerin asla affedilmediğini gösterir. Bütün işçileri, köylüleri, emekçileri sömüren, kadın işçiler üzerinde katmerli sömürüsünü sürdüren emperyalizme ve sosyal emperyalizme karşı tek bir yumruk, tek bir yürek olalım. Faşist diktatörlüğe karşı verdiğimiz mücadeleyi, onların uşakları olan faşist, revizyonist ve sarı sendika ağalarına karşı verilen mücadeleyle birleştirelim.

İŞÇİLER SENDİKA YÖNETİMİNE
KAHROLSUN HALKIMIZI SÖMÜREN VE KADINLARI KÖLE YAPAN SÖMÜRÜ DÜZENİ
FAŞİZME ÖLÜM HALKA HÜRRİYET
KAHROLSUN FAŞİST VE SOSYAL FAŞİST SENDİKA AĞALARI

İskenderun Akala Fabrikasından
Devrimci İşçi Kızlar

seçimden sonra

Baş.ta.say.1'de

giderek bütün çelişmeleri keskinleştirmektedir.

Elbette Türkiye bu gelişmelerin dışında değildir. Tersine emperyalist ve sosyal emperyalistlerinbuhranın yükünü ezilen ülke ve halkların sırtına yıkma çabalarından gerekli payı fazlasıyla almıştır. Türkiye emperyalizmin dünya çapında derinleşen buhranından şiddetle etkilenmiştir. Hayat pahalılığı, döviz sıkıntısı, işsizlik, enflasyon en yüksek boyutlarda varlığını sürdürmektedir. Seçim "heyecanı"ekonomik durumun kötülüğünü kısmen örtebilmiştir. Ama Gazete sayfalarının köşelerinde kalsa da ülkenin bugünkü ekonomik durumu "iflas etmiş", "feci", "korkunç" vb. sıfatlarla nitelendirilmektedir.

Emperyalist dünyadaki gelişmeler MC'nin son iki yılda izlediği ekonomik politikayla da birleşince gerçekten ülke ekonomisi iflas etmiştir. Artık emperyalistler uşaklarına kredi açmayı dahi durdurmuşlardır. Devlet yurt dışındaki görevlilerin maaşlarını dahi ödeyemez durumdadır.Karaborsa ve en gerekli ihtiyaç maddeleri için sıra sıra kuyruklar kapımızın eşiğindedir.Vurgunculuk yiyicilik başını almış gitmektedir.

İçinde bulunduğumuz buhran bütün ötekiler gibi bir yandan geniş işçi, köylü ve memur yığınlarının yoksulluğunu arttırırken öte yandan parababalarının, işbirlikçi tekelci burjuvaların, toprak ağalarının servetlerine servet katmaktadır. Çünkü ekonomik buhranın şiddetlenmesinden bu yana bu durumun getirdiği bütün yükler emekçi kitlelerin sırtına atılmıştır. Büyük burjuva ve toprak ağaları kendi çıkarlarını korumak için işçi sınıfının ve emekçi kitlelerinin yaşama, şartlarını kötüleştirmenin yolunu tutmuşlardır.

Uzun süredir işçi sınıfı doğal haklarını uygulatabilmek için bile büyük mücadeleleri göze almak zorunda kalmaktadır. Hakim sınıf sözcüleri bu buhran şartlarında sık sık işçi haklarının çokluğundan, işçi ücretlerinin, kıdem tazminatlarının yüksekliğinden söz etmeleri onların işçi sınıfına yönelen saldırılarını şiddetlendireceklerini göstermektedir. Büyük basında CHP'ni destekleyen kalemler bile bu ekonomik durum altında iktidarın ateşten gömlek olduğunu, halkın kemerleri sıkmaya hazır olmasını söylemektedir. Daha iktidar olmadan halka vaadedilen pahalılık, işsizlik ve yoksulluktur. Halkın kemerinin üzerinde sıkacak delik kalmamasına rağmen ona söylenen budur.

Hakim sınıflar açısından da başkaca yol yoktur. Elbette onlar bu ekonomik durumun bütün dertlerini emekçilere yıkmak isteyecek, bu nedenle baskı ve zulme başvurmaktan geri durmayacaklardır. Onlar işçilere, köylülere ve diğer emekçi kitlelere baklava değil kırbaç politikasını uygulamanın peşindedirler.

Bütün bu gelişmeler halkla hakim sınıflar, devrimle karşı devrim arasındaki çelişmeyi şiddetlendirecektir. Bu gerçek Türkiye'deki siyasi mücadelenin durulmasının değil tersine, yükselmesinin temelidir.

Böyle bir ortamda ülkemizin üzerinde emperyalist hegemonya mücadelesinin de şiddetlenmesi kaçınılmazdır. Bulanık suda balık avlamaya kalkışacak olan revizyonistler de bu yolla güçlenmenin hesabı içinde olacaklardır.

Bu durumun kısa sürede ortadan kalkmasının imkanı yoktur. Tersine derinleşerek sürecek olan ekonomik ve siyasi buhran sınıf mücadelesini daha da keskinleştirecektir.

Hakim sınıflar açısından en önemli mesele yükselen kitle eylemini bastırabilmektir. Bu nedenle halkın mücadelesi kanlı saldırı ve tertiplerle karşı karşıya kalmıştır, kalmaktadır.Hatta en kanlı saldırılar halk hareketinin en yüksek olduğu zamanlarda ortaya çıkmıştır.Son olaylar da bunları göstermektedir.

Bütün bunlar, önümüzdeki günlerde dişe diş bir mücadelenin sürdürülmesi görevini getirmektedir. Bu yüzden gevşeme ve rekabete yer yoktur. İşçi sınıfı ve emekçi halk daha büyük mücadelelere hazırlanmalıdır.

Antep direnişi şimdi bir halk destanıdır

Günlerden 8 Haziran, saat 13.30 suları, İlhan ve Mehmet yoldaşların kaldıkları ev sarılmıştır, önce 30 polis vardır, daha sonra bini aşacaktır sayısı askerin, polisin.

Yoksul, tek katlı ev, 30 polis tarafından sarıldığında içerde 4 kişi bulunmaktaydı. Yetmiş yaşlarında bir kadın, onun oğlu ve iki yoldaş. Kapıyı ev sahibinin oğlu açtı, mahkemenin arama kararını sordu, ama polisler onun üzerine azgınca saldırdılar, yakaladılar.

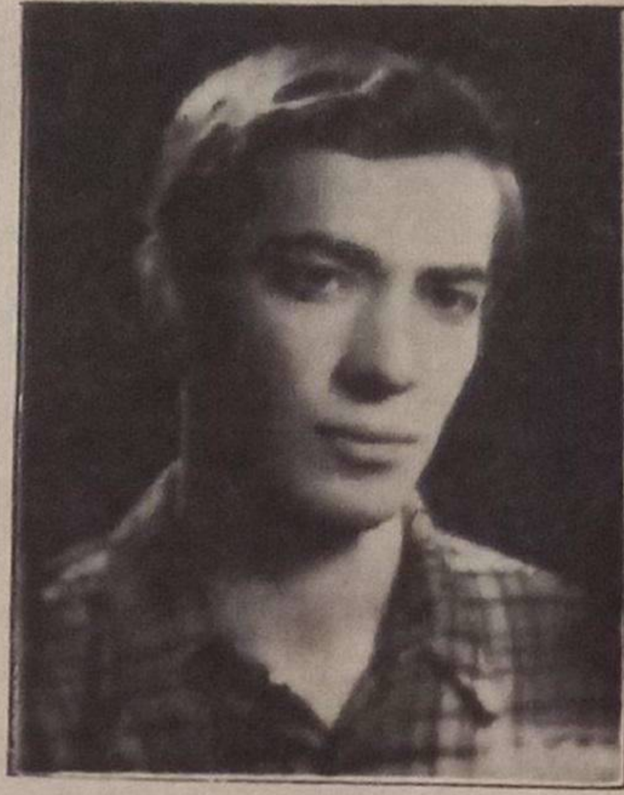
Geride iki yiğit kalmıştı, iki yılmaz, iki boyun eğmez devrimci. İlhan ve Mehmet faşist diktatörlüğün ölüm kusan silahlarına karşı 24 saat direndiler. 24 saat sürdürdüler kavgayı. Polisler içeriye dalmaya çalışınca iki yoldaş silahlarını çekerek onlara karşı koydular. Çatışma başladı. Polisler geri çekildi ve sayıları bini aştı takviye kuvvetlerle. Zırhlı tugay birlikleri geldi. İç içe bir çok çember kuruldu, ilk çember gittikçe daraltılıyordu. Bir çok yüksek rütbeli görevli de gelmişti. İlhan ve Mehmet kurşunlarla karşı karşıya getirilen erleri vurmamak için çaba harcıyorlardı. Kendileri gitgide geri çekilirken, askerleri silah zoruyla öne süren faşist subaylara, polislere "subaylar, polisler, askerleri öne sürmeyin, siz gelin" diye bağırırken askerlere şu çağrıyı yapıyorlardı "subayların emirlerini dinlemeyin, silahlarınızı işçilerin, köylülerin düşmanlarına çevirin!.."

Çevrede halk birikmişti. Önceleri nefretle faşist diktatörlüğün katliamını seyreden halk giderek kıpırdanmaya başladı. Antep sokaklarında halkın nefreti çığ gibi büyüyordu, sonra sloganlar çınlamaya başladı: "Kahrolsun faşistler", "Halkın evlatlarını kıranlar kırılsın!" Faşistler halkı tehdit ettiler, döverek, yakalayıp götürerek sindirmeye uğraştılar.

Çember gittikçe daraltılıyordu. Askerler, polisle eve girmeye hazırlanıyorlardı ki, kapıda İlhan yoldaş gözüktü, elinde makinalı tabancası ile ileriye fırladı. Amacı çemberi yarmaktı. Silahındaki kurşunlar önünü kesenlere veterdi. Ama o saflarda bulunan halk çocuklarına doğrultamadı silahını, halk sevgisi izin vermedi buna. Kendisini öldürmek, durdurmak isteyen bir onbaşı ve bir polisi tarayıp geçti. Ama çember kan çemberiydi, ölüm çemberiydi. İlhan yoldaş düştü. Ölüm pusuşu almıştı onu içine, o ardında yiğit bir devrimci hayat ve bir direniş destanı bırakarak düştü.

İlhan'ın ölümünden sonra mücadele arkadaşı Mehmet, çevresi faşist çemberlerle sarılmış bu yoksul evde tek başına kaldı. Yiğit işçi Mehmet yoldaş sonsuz bir güçle sarıldı silahına, yoldaşının, yoldaşlarının halkının kiniyle sarıldı. Kara Kuvvetleri komutanı, Vali, Emniyet Müdürü de oradaydı. İçinde koskoca bir halk yüreğinin attığı bu küçük ev el bombalarının, roketlerin, tahrip kalıplarının altında dayanıyordu. Mehmet Yoldaş bir yandan ateş ediyor bir yandan da "Faşizme Ölüm, Halka Hürriyet", "Herkese iş, Köylüye toprak, Halka Hürriyet", "Ne Amerika Ne Rusya, Bağımsız Türkiye", "Kahrolsun Ağalık", "Yaşasın Kürt Milletinin Özgürlüğü" sloganlarını haykırıyordu. Mehmet'in direnişi halkın saflarındaki isyanı bileyip "Dökülen Kan Yerde Kalmaz, soracağız hesabını" seslerine dönüşürken, faşist generalleri, valileri, subayları, deliye çeviriyordu. Faşist kuvvetler bir taraftan Mehmet'in üzerine ölüm kusarken diğer yandan halka azgınca saldırıyor, küfrediyor, dövüyor, susturmaya çalışıyordu. Ama birden öne atıldı Yeliç İplik Fabrikası işçisi Mustafa Değer. Halkın arasından sınıfına yaraşan bir öfkeyle fırladı. "Durun" dedi askerlere "devrimci işçiye ateş etmeyin". Bu öfkeli ses askerlerin saflarında karışıklık yarattı, yayıldı. Yiğit işçi Mustafa'yı da düşürdü bir kurşun. O da İlhan'ın yanına, Antep toprağına düştü.

Çatışma uzadıkça askerler huzursuzlanıyorlardı. Halkın saflarında isyan sesleri yükselmeye devam ediyordu. Binlerce askere rağmen halkı susturmak mümkün değildi. Ali Gün adlı işçi düştü bu kez. Faşist

İLHAN EMRE

1952 yılında Afyon'da doğdu. Orta öğrenimini Afyon'da tamamladıktan sonra Ankara'da Hukuk fakültesine, 1971de ise ODTÜ've girdi. Burada ihtilalci düşünce ile daha fazla ilgilenmeye başladı. 71 hareketi onu çok derinden etkilemişti. Bir süre sonra bir grup arkadaşıyla birlikte öğrenimi bıraktı. Bütün çabasını işçileri, köylüleri eğitmeye ve örgütlemeye yöneltti. Halk savaşına hazırlanmak gerektiği düşüncesiyle köylüler arasında örgütleme çalışmaları yapıyordu. Bu arada 1973'de hiç ilgisi olmadığı halde adı Tekel soygununa karıştı. İlhan yoldaş teslim olmak yerine, işçilerle köylülerle daha çok kaynaşma yolunu seçti. Gaziantep'te işçiler, Maraş'ta köylüler arasında çalıştı. Onlarla sıkı ilişkiler kurdu. 1975 başlarında proleter devrimci saflara katıldı. Bundan sonra gerçek bir halk lideri olma yolunda hızla gelişti. Kitle eylemleri düzenledi, bütün devrimci eylemlerin en ön saflarında yer aldı. Yeliç fabrikası direnişinin doğru bir şekilde yönlendirilmesi için çalıştı. 7 Mart "Faşizmi ve faşist katliamları protesto" mitinginin önde gelen örgütleyicisi idi. Gaziantep'te 1 Mayıs'ın ilk kez kutlanmasında faal rolü vardı. İşçilerin sevgi ve güvenini kazandı.

8 Haziran 1976'da proleter devrimci yoldaşı Mehmet Özpolat'la birlikte kaldığı evi polis bastı. Yoldaşlarını polisten sakınmak için çatışmaya tutuştular. İlhan yoldaş saat 22 de karanlıktan yararlanarak kaçmayı denedi. Evin etrafındaki çemberi yarmaya çalışırken şehit düştü.

Hayatı, mücadelesi, Marksizm-Leninizmi öğrenmeye olan hırsı, azmi, fedakarlığı, halka bağlılığı bize örnektir. Anısı önderimizdir!

ŞAHİN GİBİ

Adına destanlar yazılmış Antep'in
Destanlar ki,
Zafer naralarından
Silah seslerinden..
Karayılanlar
Şahinler yücelmiş günümüze
Halkın türkülerinden.
Ve canına okuduğundan bu yana
Fransız sömürgecilerinin
Gökyüzü
Hep mavilerle gülmüştür Antep'in.

Gel gör ki, yıllar sonra bu gün
Bir sessizlik sarmış yöreyi
Bir kara haber...
Bu gün dokuz Haziran 1976.
Bu gün
Kan sıçradı Antep göklerine.
Bu haber, kara haber.
Antep gökleri küskün
Bu gün kızıla boyandı maviler.

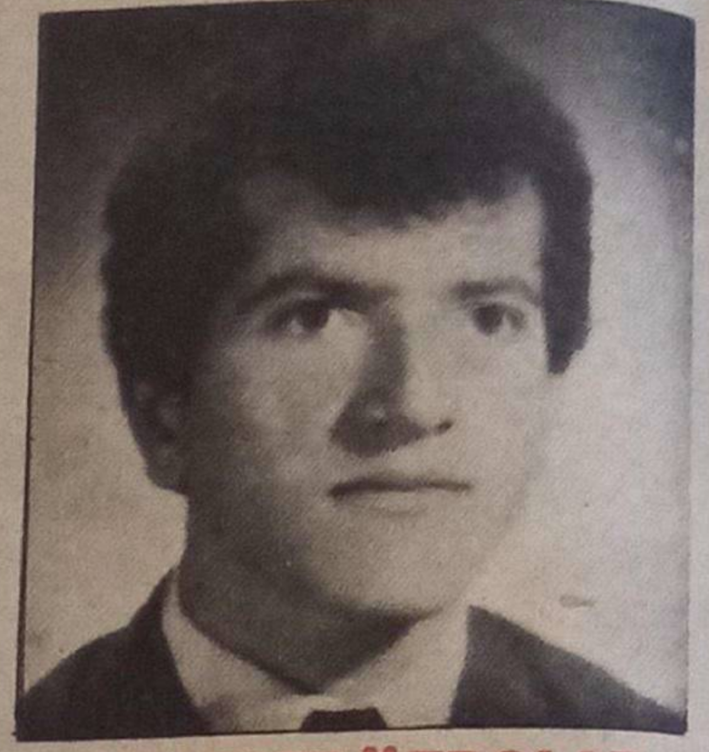
Kurşun ağzında üç dal yiğit.
Silaha sarılan elleri
Henüz değmemiş bir kadın eline.
Gençliğine doymamış üç güvercin
Destanlara yaraşır ölümleri.
Tank namlularından çıkan mermiler
Mermiler, faşist mermiler
Yaşatsınlar diye egemen beylerini
Yavru güvercinlerin
Paramparça ettiler gövdelerini.

Bu haber, kara haber
Duyun ey yiğit Antepliler!
Ölenler
Hepsi de birer Şahin'diler
Körpe başlarında.
Hepsi de Şahin gibi vuruldular
Yirmi yaşlarında.

Onlar vurulduktan sonra
Duyun Antepliler
Çok sözler edildi haklarında.
Kurtlar "anarşist" dediler.
Kuzu görünen kurtlar da susmadılar.
Açtılar devrimci geçinen ağızlarını
Hem de hiç utanmadan
"Gosist" dediler.

Ama gözleri pek olur Anteplilerin.
İyi bilirler ölenleri.
Bilirler ki,
Ölenler
Hepsi de birer Şahin'diler
Körpe başlarında.
Hepsi de Şahin gibi vuruldular
Yirmi yaşlarında.
Ve şahin gibi yaşayacak hepsi
Antep'in yiğit destanlarında.

A. YÜCEL

MEHMET ÖZPOLAT

Maraş'ta yoksul bir köylü ailesinin çocuğu olarak dünyaya geldi. Büyük zorluklarla ilkokulu bitirdi. Bundan sonra tarlalarda çalışmaya başladı. Adana'ya gitti, burada ve İskenderun'da bir çok fabrikada çalıştı. 1971 hareketi onu da etkilemiş, devrimci fikirleri öğrenmeye itmişti. Devrimci arkadaşlarla tanıştı 1974 yılında proleter devrimci saflara katıldı. Adana'nın Dörtyol ilçesinde özellikle tarım işçileriyle çalıştı, onları eğitmek, örgütlemek için çaba harcadı, bir çok işçiyi proleter devrimci saflara kazandırdı

Daha sonra Gaziantep'e yerleşti. Düztepe'nin eteğindeki sanayi çarşısında çalışmaya başladı. Burada işçilerin bilinçlenmesi ve örgütlenmesi için mücadele etti.

Mehmet yoldaş proleter devrimci hareketin en aktif militanlarından biriydi. İşçiler arasında ikna kaabiliyeti ve becerikliğiyle tanınırdı.

Aynı devrimci düşünce uğruna savaştığı arkadaşı İlhan Emre ile birlikte her eylemde, her devrimci faaliyette yer aldı. Her gittiği yerde faşistlerin, revizyonistlerin baş belası, halkın çıkarlarının en iyi savunucusu oldu.

8 Haziran 1976 günü İlhan Emre ile birlikte kaldığı ev polisler tarafından basılınca birlikte direndiler. Saat 22.00 sıralarında can yoldaşı olan, öğretmeni saydığı İlhan'ın kaçmasına yardım etti. Onun vurulduğunu görünce sonuna kadar yerinde kalarak direnmeye karar verdi. O, bu tutumuyla devrimci direniş ruhunun en yüce örneğini verdi.

Faşistler ertesi gün saat 14.30 dan önce ve evi bütünüyle tank mermileriyle yıkmadan cesedine yaklaşamadılar.

Mücadelesi, cesareti, atılganlığı devrimci mücadelemize önder, yetenekleri tüm devrimcilere örnektir.

Kanlı tedhiş ve saldırı zincirinin önemli bir halkası olan Antep katliamı da göstermektedir ki:

Tertipler iflas etmeye mahkumdur

Antep katliamı, planlı bir saldırıdır. Bu saldırının amacı, haftalarca yaratılmaya çalışılan kamuoyunun da desteğini alarak DGM, Kontr-gerilla, MİT gibi faşist kurumların durumunun sağlamlaştırılması, yeni saldırılar için yolun açılması, emekçi yığınlar arasında panik yaratılmasıydı.

Amaç, faşist terörü bütün kurumlarıyla meşru bir araç olarak kabul ettirmek ve halkın yükselen mücadelesini bastırmaktı.

Faşist diktatörlüğün uzman katilleri, cellatları, propagandacıları Antep'te bu kanlı oyunu sahnelemek için oraya üşüştüler.

Bu saldırı o kadar büyük bir önem taşıyordu ki, zamanın Kara Kuvvetleri Komutanı Türkeşçi faşist Namık Kemal Ersun bu "Operasyon"u bizzat Antep'ten yönetmekteydi. İçişleri bakanı da Antep'e gelmişti. Vali, polis şefleri, generaller, ajanlar hepsi dökülen kanın kendi ellerine bulaşması için hırsla iki yoldaşımıza saldırıyorlardı.

Zaten faşist basın o sıralarda "Ülkemizi 16 devlete bölmek isteyen anarşist planlarını" açıklıyor (!), DGM savcıları sahte belgeler ve iddialarla, ortalığı toz duman ediyorlardı.

Antep katliamı, faşist demagojileri "ispatlamak" için kullanılmaya çalışıldı.

İbrahim Kaypakkaya'nın katili faşist Savcı Yaşar Değerli "evde gerilla hareketi için mükemmel birer araç olan dehlizler ve mağaralar bulunduğunu" uydururken, TRT ve diğer faşist yayın ve basın araçları "evin ihtilal hazırlığı için bir karargah haline getirildiği; silah deposu haline getirilen evde 5-15 anarşistin bulunduğu ele geçmeyenlerin kaçmış olabileceği" yalanlarıyla gerginliği arttırmaya uğraşmaktaydı. Amaç "İhtilal" paniği yaratmaktı.

Oysa iki yoldaşımızın kendilerini savundukları ev, kerpiç, bölme bir evdi Ellerindeki silahlarsa 3 tüfek ve 4 tabancaydı. 500 mermileri vardı.

Faşist diktatörlüğün kan içici ordusu, polisi, jandarması halkın gözünü korkutmak, ve faşist diktatörlüğün terörünü meşrulaştırmak için gövde gösterisi yapıyordu. Binlerce asker ve polis, bir sürü tank, zırhlı arabalar, havan topları yaratılmak istenen hayali "canavar"a saldırıyordu.

Halbuki onbinlerce merminin hedefi direnişin ilk saatlerinden sonra sadece tek bir yoldaştı. (Öbürü vurulmuş ve şehit olmuştu). Hakim sınıflar bunu nasıl açıklayabilirlerdi? Elbette bol bol yalan söyleme-liydiler: "15 gerilla" "silah deposu", "ihtilal hazırlığı için karargah" vs. vs..!

Gerçek, onların acizlerinin, kendi panik ve korkularının açık bir belgesiydi. Onlar gerçeği saklamak zorundaydılar -çünkü gerçek onların zavallılıklarını ve gülünç durumlarını ortaya koyuyordu Yığınları sindirebilmek için yalan söylemek zorundaydılar- ama bu da bir işe yaramadı.

Gerçek apaçık ortadadır:

Antep'te iki yoldaş gözlerini kırpmadan ölüme gittiler. Onlar dövüşerek, silahı elden bırakmadan şehitlerimizin yanına gittiler. Onlar sömürüsüz ve sınıfsız bir topluma, proletarya diktatörlüğüne, işçi sınıfına olan sonsuz inançlarının verdiği güçle binlerce asker ve polise tanklara bombalara boyun eğmediler. Hakim sınıflar onları vahşice katlettiler.

Antep direnişi kanla yazılan yeni bir mücadele ve savaş destanı oldu. Hakim sınıflar, bütün çabalarına rağmen Antep saldırısını kendi istekleri doğrultusunda bir kamuoyu yaratmada kullanamadılar.

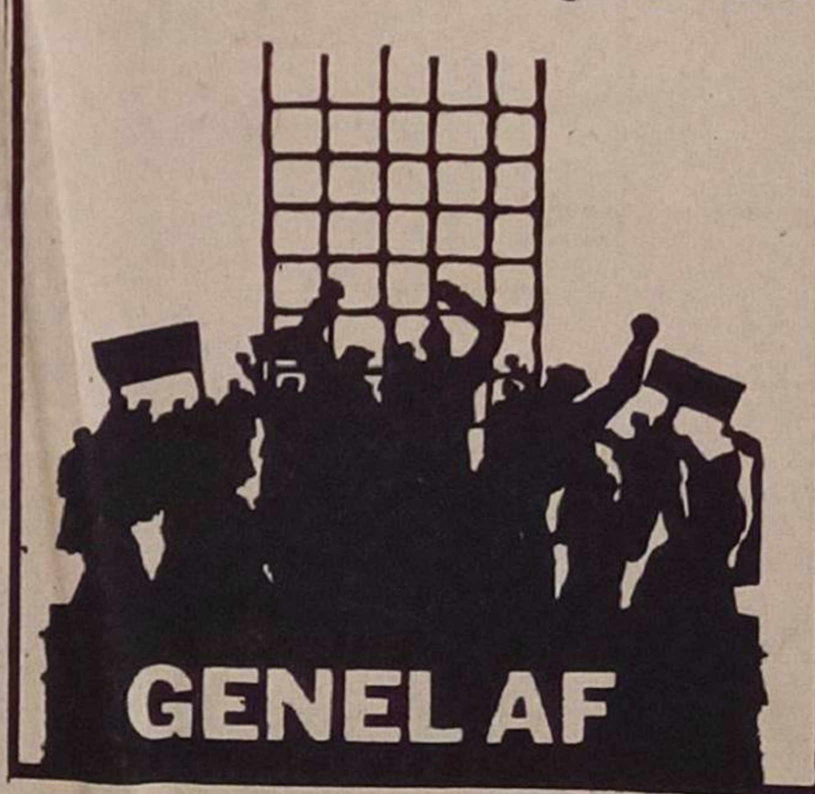
Tersine, onların vahşi terörü, kitlelerin, onları daha iyi tanımasına, onlara karşı daha da kararlılıkla mücadeleye atılmasına yolaçmıştır.

Emekçi yığınlar Antep üzerine inşa edilen faşist yalan ve demagojileri mahkum ettiler.

Hakim sınıflar ise bu yenilgiden başka tuzaklara ve saldırılara doğru yürü-

Devamı s. 7

İzmir'de Tutuklu ve Mahkumlarla Dayanışma Derneği (TÜMAD-DER) kuruldu

İzmir'de kurulan Tutuklu ve Mahkumlarla Dayanışma Derneği bir bildiri yayınlamıştır. "HALKIMIZA" başlığını taşıyan bu bildirinin bir bölümünü aktarıyoruz:

"Hakim sınıflar kendi egemenliklerini sürdürebilmek için, kendilerine karşı çıkan herkesi kanla ateşle, işkenceyle zindanlarda boğmaya çalışıyorlar. Onların kendi varlıklarını sürdürebilmeleri halkın mücadelesini bastırmaya bağlıdır. Hakim sınıflar kendi sonlarını geciktirebilmek için polisiyle, mahkemesiyle, hapishanesiyle, kanunlarıyla, karakol ve nezarethaneleriyle iki ulus ve çeşitli milliyetlerden Türkiye halkının gelişen mücadelesini bastırmayı amaçlıyorlar. Bunun için okulu, suyu, yolu, elektriği olmayan yerlere, yurdun dört bir yanına hapishaneler kuruyorlar. Ama zindanlarda yatan onlar değil ezilen, sömürülen yoksul halktır. Çünkü zindanlar, bu sömürü düzeninin ayrılmaz bir parçasıdır ve bugün sömürü ve zulme karşı mücadele eden yüzlerce devrimci ve yurtseverlerle tıkabasa doldurulmuştur."

"Hakim sınıfların yurt çapında uyguladıkları sömürü, baskı ve zulüm zindanlara düşen halkın üzerinde de devam ediyor. Zindanlar bu düzenin bir parçası olarak görev yapıyor. Hakim sınıflar, hapishanelerde "Suçluları eğittiklerini, onları topluma kazandırdıklarını" söylüyorlar. Ama zindanlar insanı insanlıktan çıkarmaya devam ediyor. Soygun, adilik, namussuzluk sürüyor. "Dışarıdaki" sömürü "içerde de" devam ediyor. Tutuklu ve mahkumlar yönetici gardiyan ve koğuş ağasının sömürüsü altındadır. Ağa esrar, içki, kumar v.b. sayesinde mahkumları sömürür, ve bu sömürüden yöneticilere de pay verir. Zindanlarda "Sanat öğretiyoruz, yetiştiriyoruz, eğitiyoruz" lafları ile mahkumlar çalıştırılmakta, insafsızca sömürülmektedir. Temel ihtiyaç maddeleri olan şeker, çay, ilaç ve diğer yiyecek maddeleri değerinin çok üstünde mahkumlara satılmakta ve onların sırtından kâr sağlamaktadır."

"Sömürü düzenini sürdürmek için uygulanan baskı ve zulüm, zindanlarda da devam etmekte olup, mahkumlar dayak, küfür ve işkence altında ezilmekte hatta öldürülmektedir. Sözde "İslah ve eğitim yuvası" olan zindanlarda insanlar eziliyor, hor görülüyor, açlık ve perişanlık çekiyor."

"İşte Tümad-Der mahkumlar üzerinde uygulanan sömürü, baskı ve zulmün azaltılması ve yok edilmesi, işkencelere son verilmesi için çalışmalar yapmak, hapishanelerdeki insafsız zulmü kamuoyuna duyurmak, faşizme ve sosyal-faşizme karşı olan yurtsever, demokrat, devrimci mahkumlar ve sömürü düzeninin kurbanlarına maddi ve hukuki yardım sağlamak amacıyla kurulmuştur."

"Bugün, İzmir Tümad-Der olarak tutuklu ve mahkumlar üzerindeki baskıların sona ermesini, genel af çıkarılarak, sömürü ve zulüm kurbanı mahkumların serbest bırakılmasını, tüm zindanların boşaltılmasını istiyoruz".